... hele kirkens ugeavis

Udfordringen

Søndag den 18. oktober 2026 * Uge 43 * * Årgang 54

”Mennesker ser på det, de har for deres øjne, men Herren ser på hjertet.”

(1. Samuel 16, 7)



Præst Torben Bramming har skrevet en roman om den åndelige virkelighed

Side 9



Der sker meget blandt danske unge, fortæller Simon Lionel fra Alpha Youth

Side 2



Irina May holder koncert med et budskab om håb fredagen før Allehelgen

Side 5



Gud forberedte Amin på, hvad der var i vente, før han blev fængslet i Iran

Side 3

Sidste lørdag gik deltagere i **Jesus Victory March** gennem Aabenraa med bøn for forfulgte kristne. - Forfølgelse og vækkelse går hånd i hånd, sagde Samuel Nymann Eriksen

Side 22



Foto: Joash Manning

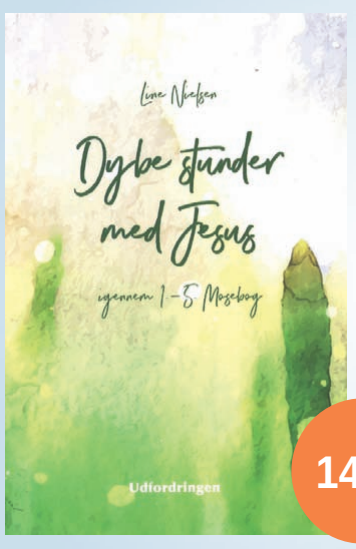

149,-

Dybe stunder med Jesus

Kan man lære Jesus bedre at kende gennem 1.-5. Mosebog?

Line Nielsens andagtsbog Dybe Stunder - nu i 2. oplag.
En andagtsbog, som går helt ned i tempo. Den er reflekterende, meditativ, ofte formuleret som bønner eller som direkte tale til Jesus – eller som respons på ord fra ham.

Andagtsbogen viser desuden sammenhængen mellem Gammel Testamente og Ny Testamente.

Dybe stunder med Jesus igennem 1.-5. Mosebog. 366 refleksioner.

Bestil på Hosianna.dk



Er du vores nye leder?

Børnehaven Tangelopperne søger en engageret leder, der brænder for pædagogisk ledelse og børns trivsel og udvikling.

Læs stillingsopslaget på Tangelopperne.dk
Ansøgningsfrist: 15. nov. 2026

Kontakt konsulent fra Mental Touch
Kresten Reuss Kragh-Schmidt,
tlf. 29 68 96 68, hvis du vil vide mere.

TANGE LOPPERNE

Mellemøstkorrespondent holder aktuelt foredrag i Ansgars Kirke i Aalborg

Journalist, forfatter og mellemøstkorrespondent Allan Sørensen gæster Ansgars Kirke i Aalborg den 19. oktober 2026. Her vil han sætte den aktuelle udvikling i Mellemøsten i perspektiv med særligt fokus på Israel og Palæstina.



Allan Sørensen har flere årtiers erfaring som mellemøstkorrespondent. Privatfoto, brugt med tilladelse

Gennem mere end to årtier har Allan Sørensen, mellemøstkorrespondent for Kristeligt Dagblad, dækket de politiske, religiøse og samfundsmæssige forhold i Mellemøsten. Med et indgående kendskab til regionen, et bredt kildenetværk og mange års erfaring som korrespondent vil han give et nuanceret indblik i den aktuelle udvikling og de konflikter, der præger området.

Vil fremme forskellige perspektiver

For arrangørerne, som blandt andre er Nordjyske Venner af Israel (NVAI), ligger foredraget i naturlig forlængelse af foreningens formål, nemlig at formidle viden om Staten Israel og det jødiske folk samt udbrede kendskabet til og venskabet med Israel. Som kulturel forening skaber NVAI gennem foredrag, filmaftener, musikoplevelser og debataftener rum for oplysning, samtale og forskellige perspektiver på Israel og regionen.

Det er vigtigt for NVAI at bidrage til en større forståelse for Israels situation som modvægt til det, foreningen oplever som et dominerende fokus på palæstinensernes situation. Foreningen ønsker samtidig at sætte fokus på, at en ensidig og stærk kritik af Israel efter dens opfattelse kan bidrage til at fremme antisemitisme.

Med arrangementet ønsker foreningen at give deltagerne mulighed for at komme tættere på en kompleks region og få baggrund og perspektiver, der rækker ud over den daglige nyhedsstrøm. Efter foredraget vil der være mulighed for spørgsmål, samtale og kaffe.

Det praktiske

Foredraget finder sted den 19. oktober 2026 kl. 19.00–21.00 i Ansgars Kirkens mødesal, Vesterbro 1A, 9000 Aalborg.

Entré: 100 kr. inkl. kaffe

Foredraget er arrangeret: Dansk Israelsk Forening, Aarhus, og Nordjyske Venner af Israel, Aalborg skriver NVAI's næstformand, Søren Grøn.

Redaktionen

Udfordringen

Udfordringen er en **selvejende** fælleskirkelig ugeavis med stof fra både **frikirker og folkekirken.** Avisen finansieres af abonnementer og annoncer og er **uafhængig** af såvel kirker som organisationer. - 2026: Årgang 54. Medlem af avisernes organisation Danske Medier. ISSN nr. 0902-5693


Simon Thidemann

Lisbeth Thomsen

Bodil Lanting

Erik Damm

Henriet. Pallesen

Troels Hertzum

Eilis Jokszies

Henrik Engedal

Kirsten Krog

Lisbeth Jepsen

Tlf: 74 56 22 02. Postadresse:
Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.
Redaktion@udfordringen.dk
Simon Thidemann (ansv.hav.), Lisbeth Thomsen, Bodil Lanting, Eilis Jokszies, Lisbeth Jepsen, Kirsten Krog m.fl.
Korrektur: Ingolf Becker.
Panelredaktører: Anne Manning-Pedersen, Filip Smidt og Poul Henning Krog.
Ung@udfordringen.dk: Henrik Engedal
Annoncer@udfordringen.dk:
Erik Damm og Lisbeth Thomsen

Tlf: 74 56 22 02. Postadresse:
Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.
Redaktion@udfordringen.dk
Simon Thidemann (ansv.hav.), Lisbeth Thomsen, Bodil Lanting, Eilis Jokszies, Anne Manning-Pedersen, Kirsten Krog m.fl.
Korrektur: Ingolf Becker.
Brevkasseredaktører: Anne Manning-Pedersen og Poul Henning Krog.
Ung@udfordringen.dk: Henrik Engedal
Annoncer@udfordringen.dk:

Ugens profil: Simon Lionel Nielsen

Simon deler troen med unge gennem Alpha Youth

Simon Lionel blev ansat som Community Manager den 1. juni. Nu er der allerede startet Alpha Youth-grupper 11 steder i landet.



- Jeg forventer helt sikkert, at Alpha Youth bare vokser og vokser i Danmark, siger Simon Lionel Nielsen. Privatfoto

Af Bodil Lanting

"Han kommer med hjerte, energi og en brand for Jesus og mennesker!"

Sådan beskrev Alpha Danmark den nye ungdomsmedarbejder, der som en at sine første opgaver var aktiv deltager under Folkemødet på Bornholm.

Simon Lionel Nielsen har tidligere været efterskolelærer i Aalborg og har desuden startet en NGO, der arbejder i tre afrikanske lande.

Kan du fortælle lidt om dig selv, din baggrund, tro og erfaring med at dele din tro?

"Jeg er 34 år gammel og bosiddende på Østerbro med min kone Olivia og søn Saxo på 16 måneder. Men vi er oprindeligt begge fra Aalborg og omegn.

Jeg er vokset op med kirke hele mit liv, og i Aalborg Citykirke har jeg bl.a. tjent med på lovsangsteamet i mange år. Derudover har jeg i de sidste 8 år været en del involveret i lovsang på nationalt plan igennem Sommercamp Mosaik i Mariager.

Jeg blev døbt som 14-årig, men jeg oplevede nok egentlig først som 25-26 årig, at troen for alvor blev særlig og personlig for mig, da jeg havde en meget ærlig bøn til Gud på mit arbejde i 2018, hvor jeg arbejdede på et dametøjslager hos mine forældre.

Evangelist på SoMe

Jeg har i mange år haft på hjerte at være medvandrer for andre mennesker. Særligt har jeg været mentor for en del unge, både i Aalborg og her i København. Det er altid kommet meget naturligt for mig at etablere tillid til mennesker omkring mig, og det ser jeg som en meget stor gave i mit liv.

Jeg er ikke vokset op med at være en entreprenør-type, men det er taget til, efter min kone og jeg flyttede til København i september 2021. Der skete helt klart noget i forhold til min evangelistiske side. For nogle år siden startede jeg en SoMe-kanal, hvor jeg gik rundt på åben gade i København og stillede dybe og personlige spørgmål til vilkårlige mennesker på gaden. Jeg fik ret hurtigt meget eksponering på det, og der kom efter noget tid over 2 mio. visninger på videoerne, og lige p.t. er der 4.000 følgere. Derudover har jeg lavet lignende videoer med det tværkirkelige projekt 'Lad Os Tale om Tro'.

Sport4a/future i Afrika

I 2021 startede jeg min egen NGO, da jeg oplevede, at Gud meget tydeligt viste det for mig. NGO'en hedder Sport4a/future, og formålet her er at bidrage til livsdannelse og life skills igennem leg, læring, sport og fysisk aktivitet. Vi opererer lige nu på en skole i Kenya, en skole i Tanzania og et område i Nigeria.

Denne NGO har åbnet mit netværk helt vildt meget, især i København. Jeg havde et event i 2024, hvor jeg inviterede mange spændende mennesker til en workshop, da jeg gerne ville have input fra kompetente mennesker i forhold til min NGO. Her var bl.a. generalsekretæren fra UNICEF Danmark, Susanne Dahl, Lakridsmanden Johan Bülow, daværende adm. direktør i Brøndby, Ole Palmå og CEO for PlanBørnefonden, Dorthe Petersen.

Evangelist for politikere

Jeg har efterfølgende haft en lang snak med Susanne Dahl omkring tro, kirke og dåb på café. Generelt vil jeg sige, at jeg har en meget evangelistisk side.

Mikael Wandt Laursen, tidligere generalsekretær hos Frikirkenet, mødes med mig regelmæssigt, og han har inviteret mig til - sammen med ham - at starte en livsgruppe med nogle folketingsmedlemmer, hvoraf flere, som ikke er kristne. Mikael er en gudsbenådet networker og evner virkelig at gå med folk på en vandring i deres trosrejse - kristne såvel som ikke-kristne. Den samme gave har han set i mig, og det er helt klart noget, som jeg også selv kan se, at Gud har lagt i mit liv.

Alpha Youth i Danmark

Materialet fra Alpha Youth er meget multietnisk og har en storby-setting. Kan danske unge identificere sig med det?

"Jeg er klar over, at mine links signalerer storby og er multietnisk, men jeg er meget overbevist om, at unge mennesker i dag sagtens kan identificere sig med netop det. Rigtig meget af det svarer til det, de ser på SoMe - altså at verden på en måde er blevet meget "lille", og at man nu har hele verden i sin hånd, bogstaveligt talt. De unges algoritmer rammer rigtig meget andre lande, udenlandske SoMe-konti og har indhold, som ligger udenfor de danske grænser. Så det bekymrer mig på ingen måde, at folk kan synes det virker for "fjernt".

Ros for film fra København

Alligevel har vi valgt, at vores Instagram-side skal bruge eget, organisk materiale, som vi har filmet og lavet her i Danmark/København. Det kan potentiel skabe afstand hos danske unge, at materialet på SoMe meget tydeligt er generisk, og det samme materiale bliver brugt i rigtig mange lande hos Alpha Youth.

Derfor har jeg valgt, at vi skal fokusere på at lave noget organisk i vores by og vores område her i København, så danske unge kan få en meget klar fornemmelse af, at materialet er dansk og ikke blot generisk.

Dette har vi fået meget ros for af den globale marketingchef hos Alpha Youth, Emma Francis, som ordret skrev sådan her til mig for en måned siden: "I gør det simpelthen så godt!! Den måde, I kommunikerer invitationen til Alpha Youth til jeres målgruppe på, sidder lige i skabet og er et virkelig godt eksempel for alle regioner."

Så det er super fedt, og det fortæller mig, at vi fuldstændig har ramt hovedet på sømmet!

Hvad forventer du mht. Alpha Youth's arbejde i Danmark?

- Jeg forventer helt sikkert, at Alpha Youth bare vokser og vokser i Danmark. Uden tvivl. Det kan vi allerede se på de få måneder, som Alpha Youth har været i gang siden min ansættelse pr. 1/6-2026.

Alpha Youth har egentlig været ude i Danmark i længere tid end min ansættelse, men nu da vi har fået et meget særligt fokus på det, så kan vi se, at det bare vokser.

Eksempler på kirker, skoler eller organisationer, som siden 1/6-2026 enten har startet det op eller starter op her i efteråret 2026 er følgende:

Vestermarkskirken, Grindsted; Rønne Vineyard, Rønne; ARK cph, København; Næstved Provsti, Næstved; Ansgarkirken, Aalborg (konfirmationsforløb); Passion, Aalborg; Amagerbro Frikirke, København; Rygaards International School, Hellerup; Silkeborg Oasekirke, Silkeborg; Filipskolen, Aalborg og Filipskolen, København.

Vi har også gang i samtaler med potentielle samarbejdspartnere omkring initiativer i foråret engang, som er meget spændende. Det handler rigtig meget om relationsarbejde her i starten, og det går heldigvis rigtig, rigtig godt.

Konfirmationsforløb

Det er mit håb, at Alpha Youth ikke kun kommer ud i frikirkerne, men at det også kommer ud på skoler og folkekirker og forhåbentlig rammer ind i konfirmationsforløb rundt omkring. Det ville være helt fantastisk. Vi har allerede vores første Alpha Youth-konfirmationsforløb i Aalborg, som starter op snart, så det bliver rigtig spændende.

I Danmark er flere og flere unge optaget af spørgsmål om tro, mening og håb, og nye undersøgelser viser en stigende interesse for tro og Bibelen blandt unge.

Det er helt vildt spændende, og derfor giver det så meget mening, at Alpha Youth nu på den måde bliver et stort nyt sats hos Alpha Danmark. Vi skylder de danske unge et format, hvor de kan stille spørgsmål til troen, være uenige, være nysgerrige og vandre med andre, som er på samme trosrejse, slutter Simon Lionel Nielsen

.

Gud forberedte Amin på fængsling kort inden, han blev arresteret i Iran

"Frygt ikke for det, du skal lide! ... nogle af jer vil blive kastet i fængsel..." Amin læste denne bibeltekst fra Johannes' Åbenbaring julenat 2014, dagen før sin første arrestation.



I april 2026 holdt Open Doors deres årlige inspirationsdag, 'Forfulgt', i Aarhus Bykirke. Hovedtaleren var Amin Afshar-Naderi, der som yngre havde troet, at han skulle blive muslimsk præst. Men læsningen af Koranen skuffede ham og fik ham til at stille forbudte spørgsmål. Senere købte han en bibel, selv om det var forbudt i Iran. I 2007 konverterede han til kristendommen, hvorefter han oplevede fængsling, tortur - og Guds særlige nærvær. Foto: Nicolaj Kristensen, Open Doors Danmark

Af Lisbeth Morell Jepsen

Gud forberedte Amin Afshar-Naderi på fængsling kort inden, han blev arresteret. Hans tro på Jesus betød, at han kom i Irans mest berygtede fængsel, hvor han blev udsat for kontinuerlig psykologisk og følelsesmæssig tortur og forhør, mens han samtidig forkyndte evangeliet og oplevede Guds mærkbare tilstedeværelse og beskyttelse.

I Iran betragter man frafald fra Islam og kristen mission som en trussel mod det islamiske styre. Man betragter også den kristne lære om, at Jesus er Guds søn, som blasfemi og gudsbespottelse, fordi Koranen fortæller, at Allah ikke har nogen søn.

Amin Afshar-Naderi voksede op i Iran som muslim. Jesus mødte ham, så han kom til tro, hvordan det skete vender vi tilbage til senere.

I 2014 blev Amin arresteret og anklaget for blasfemi for at have handlet imod den nationale sikkerhed og for at have startet en zionistisk husmenighed.

Han blev indsat i Evin-fængslet i Iran, der er berygtet for systematisk brug af tortur og meget dårlige forhold; for indespærring af politiske fanger, intellektuelle, journalister og udenlandske statsborgere.

Amin husker tilbage til julenat 2014:

"Om natten havde jeg en voldsom drøm. Da jeg vågnede, var jeg lettet over, at det kun var en drøm. Da jeg senere samme dag åbnede min bibel, læste jeg en passage, som jeg tror, var et budskab fra Gud til mig. Det var et vers, som lyste op og blev levende for mig fra Johannes' Åbenbaring 2, 10."

I verset står der: "Frygt ikke for det, du skal lide! Se Djævlen vil kaste nogle af jer i fængsel, for at I kan blive prøvet, og I vil lide trængsel i ti dage. Vær tro indtil døden, og jeg vil give dig livets krone."

"Far, ske din vilje, bad jeg, mens jeg knugede Bibelen ind til mit bryst."

Dagen efter, altså den 26. december 2014, blev Amin arresteret for første gang. Og det gik op for ham, at drømmen og skriftstedet hang sammen, at begge dele var Guds måde at forberede ham på.

"Det var en utrolig stor hjælp for mig, at Gud havde forberedt mig på den måde. Det var opmuntrende for mig. Og jeg fornemmede, at Jesus talte til mig om tolkningen af de ti dage, som i min situation skulle forstås sådan, at der var tale om fængsling i en begrænset periode."

Jesus var med i fængslet

I fængslet blev Amin forhørt på baggrund af nogle fotos, som de viste ham, De spurgte, om han kendte dem, som var på billederne. Amin blev forhørt om sit kendskab til andre kristne, som de ville have ham til at fortælle om. Forhørsteknikken var sådan, at det svar, som han gav på et givent spørgsmål, blev brugt til at stille næste spørgsmål.

"Mange gange oplevede jeg det, som om Jesus havde blændet deres øjne, så de ikke forstod sammenhænge mellem kristne. For mig virkede det, som om det var så let at gennemskue, at selv en baby ville kunne forstå sammenhængen. Men de opdagede den ikke. Jeg sagde, at jeg ikke kendte andre kristne, selvom de fotos, de viste mig, var billeder, de havde beslaglagt i mine personlige ejendele eller hos præsten i min kirke."

Amin refererer til et bibelvers, hvor der står, at vi ikke skal kaste vores kostbare perler for svinene, for de vil bare træde dem ned. Et bibelvers, der fik særlig betydning for ham i hans forkyndelse af evangeliet for dem, som forhørte ham.

"Adskillige gange, når de ikke vidste, hvad de skulle svare, kørte de på mig og fornærmede mig. Verset hjalp mig med at håndtere forhørssituationerne. Forhørslederne forsøgte at presse mig for at få mig i tale, men det lykkedes dem ikke."

Guds beskyttelse

"De andre fanger, rørte mig aldrig fysisk, men de gjorde livet svært for mig ved at kalde mig uren, mens andre rapporterede om mig til den fængselsansvarlige. Jeg var elsket og vellidt, hvilket jeg tror, var Guds værk – Guds yndest over mig. Jeg var venlig og hjælpsom overfor mine medfanger og brugte min evne til at skrive breve. På den måde hjalp jeg dagligt nogle af dem."

Amin fortæller, at man som kristen i Evin-fængslet har det værre end andre fanger. Der er tydelig forskelsbehandling.

"Ikke-kristne fanger har mange flere privilegier end kristne: De får varmt tøj fra deres familier, og de får lov at modtage besøgende. Vi, som var kristne, blev igen og igen frarøvet disse privilegier.

De andre fanger kunne også få besøg og samvær med deres ægtefælle. Det fik vi heller ikke mulighed for. Og nogle gange blev kristne og politiske fanger overfaldet af radikale muslimer – nogle af dem, der blev overfaldet, var i livsfare."

Amin var i en celle med omkring 20 andre fanger. En af dem var en ret ekstremistisk muslim, som også var meget rig. Han turde ikke selv tæske Amin, fordi han var ret lille og svagelig. Så han valgte en anden vej. Han brugte sin økonomi til at forsøge at få Amin skaffet ad vejen.

"Den mand, som han forsøgte at bestikke til at begå drabet, kendte jeg temmelig godt. Jeg havde skrevet en del breve for ham. En dag kom han hen til mig og fortalte, at denne fange havde forsøgt at bestikke ham med 40.000 euro, hvis han ville slå mig ihjel."

Strategiske træk

En anden muslimsk mand, der var i fængslet, fordi han havde hvidvasket penge, forsøgte at provokere Amin. At få Amin til at miste besindelsen og blive voldelig. To gange forsøgte han at overfalde Amin, men de andre indsatte tog Amin i forsvar, så planen mislykkedes.

Da den fængselsansvarlige ikke gjorde noget ved problemet, meddelte Amin ham, at hvis ikke der blev gjort noget i løbet af en uge, ville han tage sagen i egen hånd,

"Efter en uges tid, hvor der ikke var blevet gjort noget, fortalte Voice of America, også forkortet VOA, om de ulovlige handlinger, som den fængselsansvarlige, havde begået og om diskriminationen mellem de indsatte."

VOA er den officielle radio-, tv- og multimediekanal fra den amerikanske forbundsregering, der har til formål at fremme kendskabet til USA og udbrede amerikanske værdier. VOA lavede et indslag om forholdene i fængslet,

"Den fængselsansvarlige blev vred på mig over indslaget. Jeg fortalte ham, at jeg ikke kendte noget til indslaget i VOA."

Amin fortæller, at han var fængslet uden at være blevet dømt. For at lægge pres på sin sag, sagde han til fængselspersonalet, at hvis ikke, der var sket noget i hans sag om ti dage, gik han i sultestrejke. Efter en uges tid, fik han at vide, at der blev arbejdet på hans sag.

"Sultestrejken virkede ikke for mig første gang, men anden og tredje gang gav den gode resultater. Formålet med sultestrejken var at gøre den omkringliggende verden opmærksom på forholdene i fængslet. Den virkede, fordi jeg havde politiske kontakter uden for fængslet, som kunne tale min sag.

Jeg var et problem for fængslet, fordi jeg som kristen forkyndte evangeliet. Som kristen har man en mild og kærlig adfærd overfor andre, lidt som et lam. Jeg var ikke kriminel eller voldelig. Det er dyrt at have fanger i isolation, og derfor blev jeg løsladt mod kaution. Mine forældre kautionerede med deres hus."

Bibelen forvandlede Amin

Savner du noget i Iran?

"Jeg savner naturen, varmen og stranden. Mest af alt savner jeg længslen efter Kristus. Vi kunne tilbede ham i 10-12 timer i streg. Jeg savner den tilbedelse."

Amin fortæller, at han blev kristen, fordi han ud af nysgerrighed fik fat i en bibel. Der var især to aspekter af kristendommen, som han havde svært ved at forstå: At Jesus er Guds søn og treenigheden.

"Jeg læste i Bibelen omkring otte timer dagligt, og med tiden blev jeg forvandlet. Min adfærd ændrede sig. Jeg holdt op med at ryge og med at drikke alkohol. Derudover kunne jeg pludselig enes med mine forældre."

Amin skrev de spørgsmål ned, som han fik i forbindelse med sin bibellæsning, og gik til kirken for at søge svar. Efterhånden begyndte han at tro på, at Jesus både var menneske og Gud. Til trods for at hans omgangskreds holdt fast i, at et menneske ikke kan være Gud, og at Gud ikke kan være menneske.

"Mine øjne og ører blev åbnet, så jeg forstod, at Jesus Kristus var og er Gud og Guds søn. Det skete, mens jeg var hos mine forældre sammen med mine brødre. De vidste godt, at jeg læste i Bibelen. Det vers, som jeg læste, var i Romerbrevet 5, 1: Da vi nu er blevet gjort retfærdige af tro, har vi fred med Gud ved vor Herre Jesus Kristus. Med et forstod jeg, hvem Jesus var og er. Først tre år senere begyndte min egentlige tjeneste for Gud," slutter Amin Afshar-Naderi med en mildhed i både stemme og krop, der er udover det sædvanlige.

COMPOUNDERS

MW Compounders er en dansk børsnoteret investeringsforening. Foreningen har investeret i 20-30 globale compounder-aktier.

Læs mere her: www.mwcompounders.dk

Kontakt: Johannes Møller 61 31 64 85

KLUMME

Vækstsæson

Jeg har nogle jordbærskud hjemme fra mine forældre, som jeg ønsker at få til at gro i min have, i håb om at de kan give mange bær. De er stadig i live, men det er dog ikke lykkedes endnu at få dem til at vokse, fordi vi flere gange har været nødt til at flytte planterne, inden de rigtigt har fået fat, da vi er i gang med forskellige ændringer i haven.

I øjeblikket står de små stiklinger i en plantekasse, som står i skyggen af et æbletræ, som vi ikke nåede at beskære. Resultatet er, at de blev rodfæstede, men ikke fik så meget sol, og først sent på sommeren dukkede der enkelte bær op. Hos mine forældre står de i et område med meget sol og meget vand, hvilket er optimale vilkår. Samtidig er det gamle planter, hvorfra der tages nye stiklinger ca. hvert 3.år, hvilket også hjælper til, at det er sunde planter med et godt rodnet.

Det kræver tillid og tålmodighed at få noget til at gro. Det tager tid at etablere sunde rødder, vokse et solidt fundament og gode forudsætninger for at tage imod næringen fra sol, vand og gødning.

Det fik mig til at tænke på lignelsen om figentræet, der ikke bar frugt. Se Lukasevangeliet kapitel 6 vers 6-9. Bonden, som havde træet, ønskede at hugge det ned, da det ingen frugt gav. Gartneren spurgte, om han ikke måtte grave om træet og give det gødning, så det fik et år mere. Derefter kunne bonden beslutte, hvad der skulle ske.

Jeg har altid syntes, det er en skøn og håbefuld beretning. Den trækker smukke paralleller til Guds omsorg for os og til det blik, vi må møde hinanden med.

Jeg er lige blevet ramt af en kronisk og alvorlig sygdom. En sygdom, der gør, at tempoet bliver sat ned, måske for altid. Jeg ved ikke, hvornår jeg igen kan bidrage, og hvordan mit bidrag kommer til at se ud her i verden. Derfor finder jeg en særlig trøst i, at Gud er grænseløst tålmodig med os. Han er som gartneren, der graver rundt om os og gøder os for at se, om vi kan vækste.

Det samme blik som hans ønsker jeg at møde mine medmennesker med. Følgende tekst beder jeg ofte som en bøn:

”Gud, opvæk mit indre
Så jeg kan lære at tænke som dig
Gud åben mine øjne
Så jeg kan se, hvem der trænger dig eller mig
Jeg vil gå - hvor du går
Hvorend du kalder, hjælp mig at følge
Jeg vil se dem du ser
Hvert knuste hjerteslag”
(Hjerteslag af Camilla Vikebø)



Af Dorthe Sandvad
autoriseret coach

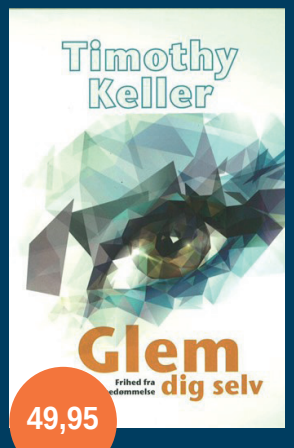

Glem dig selv
Frihed fra selvbedømmelse

Vi er tilbøjelige til at falde i en grøft, hvor vi enten tænker for ringe eller for godt om os selv.

Men begge tankegange binder os på hver sin måde. Derfor er det vigtigt, at vi finder ind til den evangeliske frihed, hvor det handler om at tænke mindre på sig selv. 48 sider.

Bestil på hosianna.dk

Profetisk Netværkssamling i Silkeborg Oasekirke

DanskOases Profetiske Netværk inviterer lørdag den 7. november 2026 til netværkssamling i Silkeborg Oasekirke med undervisning, lovsang og erfaringsudveksling om den profetiske tjeneste.

Om formålet med arrangementet skriver teamet bag DanskOases Profetiske Netværk:

- Hvordan skærpes og vokser vi i den profetiske tjeneste? Og hvordan udvikler og bevarer vi en sund profetisk livsstil?

Dagen byder blandt andet på undervisning ved Michael Bobjerg, som vil holde to oplæg om den profetiske tjeneste og sund profetisk livsstil. Der bliver også tid til lovsang, erfaringsudveksling og konkret brug af profetiske gaver med fokus på at lytte til, hvad Ånden siger til menighederne.



Michael Bobjerg er leder af Kraftværket i Kirkeibyen i Kolding og forfatter til ’Ind i det profetiske’.

Michael Bobjerg

Michael Bobjerg er akkrediteret i Apostolsk Kirke i Danmark, og i Kirkeibyen i Kolding arbejder han med social mission og leder Kraftværket, der tilbyder helbredelse og frihed gennem samtale, bøn og Guds kraft.

Om det at høre Guds stemme har Michael Bobjerg udtalt til Udfordringen i maj 2024:

”At begynde at høre Guds stemme er noget af det stærkeste, jeg har oplevet med Gud. Det er blevet en daglig vandring med Jesus, hvor jeg spørger ham om noget, og hvor jeg gennem Helligånden fornemmer mere og mere af, hvad han siger. Det kunne jeg ønske, at alle kristne fik del i.

Jeg håber, at min bog kan være med til at skabe debatten eller i det mindste starte en dialog om, hvordan vi håndterer det på den sunde måde. At vi lærer at lytte til Gud, give profetiske ord til andre og at give feedback til dem, som profeterer.”



Under netværkssamlingen vil der være fokus på bogen ’Ind i det profetiske’, som udkom i 2024 på forlaget Kløvereng.

Praktisk information

Netværkssamlingen foregår lørdag den 7. november 2026, kl. 9.30-17.30 i Silkeborg Oasekirke, Frichsvej 2.

Pris: 225 kr. inkl. mad, drikke og undervisning. Tilmeldingsfrist: 31. oktober 2026.

Samlingen arrangeres af ansvarsteamet for DanskOases Profetiske Netværk.

Bodil



Den Danske Salmebog har fået flere tillæg, senest ’151 salmer’. Men der er brug for et andet teologisk fokus, mener seks organisationer fra den kirkelige højrefløj.

Foto: Bigstock

Nyt tillæg skal udgives 500 år efter den første danske lutherske salmebog

Redaktionsgruppen har som mål at samle 27 salmer til udgivelse i 2028. Fokus skal være på forsoningen, Helligånden og Helligåndens gerning.

En ny redaktion skal samle nye salmer, som kan være med til at forny folkekirkens salmesang. Bag initiativet står Samtaleforum for Mission og Kirke, der består af seks organisationer: Indre Mission, Luthersk Mission, Evangelisk Luthersk Mission, Puls - Evangelisk Luthersk Netværk, Kristeligt Forbund for Studerende og Dansk Bibel Institut (DBI)

Redaktionen begyndte sit arbejde 1. oktober med målet om at udgive et salmebogstillæg i 2028.

"Vi håber, at dette salmebogstillæg vil være til inspiration bredt ind i folkekirken. Vi ønsker at supplere med de allerede gode tiltag og dermed bidrage til mere teologisk bredde og tilgange til salmesangen, som den udvikler sig i det 21. århundrede," siger redaktionens formand, Peter Nissen fra Luthersk Mission.

Flere salmebogstillæg

Der er allerede flere initiativer, som vil forny salmesangen i folkekirken. Blandt dem er 151 salmer, som ifølge Peter Nissen har en anden teologisk vægtning end den, den nye redaktion ønsker at bidrage med.

"Vi savner mere vægt på hele forsoningen, og hvad det betyder for os. Og så også noget omkring Helligånden og Helligåndens gerning," forklarer han.

Den nye redaktion vil lede bredt efter nye salmer og opfordrer også salmedigtere til at sende bidrag ind. "Udvalget er ikke nedsat for, at vi skal fremme vores egne ting. Vi skal ud og finde ting," understreger Peter Nissen.

Malmø-salmebogen

Tidspunktet for udgivelsen hænger sammen med, at det i 2028 er 500 år siden, Malmø-Tidesangbogen udkom. Den regnes som den første salmebog med dansksprogede salmer.

Redaktionen har foreløbig sat 27 salmer som mål – samme antal som i Malmø-salmebogen. Derudover overvejer redaktionen at oprette en elektronisk database, som kan rumme flere salmer end det trykte tillæg.

Bodil



Fredagen før Allehelgen holder Arina May koncert i Karlslunde Strandkirke. Foto: Pernille Nyc Jensen

Arina May vil skabe håb med en koncert i Karlslunde Strandkirke

Af Eilis Jokszies

Den danske sangerinde Arina Mai udgav tidligere i år sit album 'Wake Up Call' og nu er det muligt at opleve hende live, når hun, sammen med sit band, giver koncert i Karlslunde Strandkirke. Her inviterer hun til en nærværende aften med moderne popmusik, personlige fortællinger og sange fra albummet Wake Up Call.

- Koncerten i Karlslunde Strandkirke bliver en særlig aften, hvor jeg får mulighed for at forene min musik med de personlige erfaringer, der har formet mig som menneske og artist, fortæller Arina.

Mødes i musikken

Denne aften ønsker Arina Mai at formidle troen og relationen til Jesus i et moderne sprog, der kan give mening for mennesker på tværs af alder, livssyn og ståsteder.

- Jeg tror på, at vi kan mødes i musikken og i de erfaringer, vi deler som mennesker, også selvom vi ikke nødvendigvis tror på det samme, siger Arina. "Musikken kan skabe fællesskab, genkendelse og give sprog til det, der kan være svært at tale om."

Sætter ord på sorg

Karlslunde Strandkirke har i den uge et tema om sorg, og det ønsker Arina Mai at synge og tale ind i.

- Jeg vil gerne sætte ord på sorg, siger Arina Mai. "Sorg kan forandre både et menneske og synet på livet, og jeg vil dele lidt af min egen historie – herunder hvorfor Karlslunde Strandkirke har en vigtig plads på min livsrejse, og hvorfor sorgen blev lettere at bære med Jesus, end da jeg stod uden ham. Troen fjerner ikke smerten eller giver svar på alle spørgsmål, men relationen til Jesus har gjort en afgørende forskel for mig, når livet gør ondt. Det er en del af min historie, som jeg gerne vil dele med andre."

Vil skabe håb

- Mit ønske er, at vi gennem musikken kan se på sorgen med mere håbefulde øjne, føle os mindre alene og finde mod til at bevæge os fremad, siger Arina. "Det er ikke en aften, hvor man skal have alle svarene, men en aften, hvor der er plads til at mærke efter, finde genkendelse og måske opdage nye perspektiver på sit eget liv."

Musikken – et vidnesbyrd

For Arina er musikken mere end musik.

- Den er en måde at dele mit liv, min tro og mit vidnesbyrd på, siger hun. "Som jeg plejer at sige: Mit album er ikke et musikalsk visitkort – det er mit vidnesbyrd. Jeg håber, at musikken også kan blive en del af andres helingsproces og skabe mening, håb og genkendelse i deres liv og sorg."

Kom, som du er

- Alle skal kunne komme, præcis som de er, uden at føle, at de skal tro på noget bestemt eller leve op til bestemte forventninger. For mig er alle mennesker værdifulde, uanset deres tro og den livsrejse, de befinder sig på.

Jeg ønsker også, at publikum kommer tættere på mig som menneske gennem musikken og de personlige fortællinger. I pausen vil bandet og jeg tage os tid til at hilse på gæsterne, så der også bliver plads til nærvær og fællesskab uden for selve koncerten.

Jeg glæder mig til at dele musikken, historien og troen med publikum i Karlslunde Strandkirke. Mit største ønske er, at vi alle går derfra med noget meningsfuldt – måske en ny tanke, en følelse af fællesskab eller et håb, vi kan tage med os videre i livet, slutter Arina.

Til koncerten kommer Arina Mai både til at spille sange fra Wake Up Call, nye sange, der repræsenterer næste skridt på sin musikalske rejse, og Finally Home fra hendes EP af samme navn.

Hvis man tilmelder sig nyhedsbrevet på Arina Mais hjemmeside, modtager man et gratis lyttelink til hele albummet, så man kan lære sangene at kende inden koncerten.

Koncert: Arina Mai & Band
Sted: Karlslunde Strandkirke
Dato: Fredag den 30. oktober 2026 Tid: Kl. 19.30 – 21.30 (inkl. pause)

Billetter: Online forsalg eller køb i døren på koncertdagen, så længe der er ledige pladser.

FRYD-konference for alle typer af kristne kunstnere

Af Bodil Lanting

Den 24. oktober er der FRYD-konference på Jakobskolen i Aarhus. Dagen bliver pakket med workshops, samtaler, udstilling og optræden.

- FRYD er konferencen for dem, der er optaget af kunst, tro og egne udtryk, fortæller projektleder Helle Viftrup.

Det er en dag, hvor vi samles for at afprøve, udvikle, lære og opleve. Med et ønske om at udforske rummet mellem tro og kunst. Her giver vi plads til skaberglæden for såvel professionelle som begyndere.

Mange genrer

FRYD samler kunstnere fra mange forskellige genrer, maleri, musik, lydproduktion, teater, litteratur, keramik og meget andet. I år vil der være 18 workshops at vælge mellem, som tilsammen rummer masser af erfaring, som workshop-holderne meget generøst deler ud af.

Vi mødes i det praktiske, konkrete og inddrager på forskellige måder liv og tro, forklarer projektlederen.

- FRYD samler kunstnere fra forskellige kirkelige retninger og fra hele Danmark.

Det bliver en dag med fokus på skaberglæden, for såvel professionelle som begyndere.

Sammen med Gud

Sammen vil vi glæde os over at være skabt skabende. Gennem workshops vil vi afprøve ideer, udveksle tanker og arbejde med nye udtryk.



Helle Viftrup er projektleder, glaskunstner, forkynder og tidligere højskolelærer. Fotos: Frydkonference.dk



Billedkunstner Karsten Aurbach holder en workshop med titlen: At åbne et skabende tankerum.

Give plads til kunsten og det skabende som en del af livet med Gud.

Vi vil arbejde med de kunstneriske udtryk, det, der fanger det, ord ikke kan, det poetiske, det symbolske, det abstrakte. Der, hvor vi er sammen med Gud i sang, dans, farver eller former. Hvor vi selv skaber i den ånd, vi blev skabt i.

Det er tænkt som en inspiration for den enkelte og en opfordring til kirker og menigheder om at være opmærksomme på alt det skønne, smukke og sande, som er at finde her, oplyser Helle Viftrup.

Seminarer

En række kunstnere medvirker med seminarer og workshops inden for genrer som musik og billedkunst.

Fx tilbyder Cand. Musicae Dina Dánialsdóttir en masterclass med tre forskellige deltagere, som modtager undervisning og feedback i en sang, som de fremfører. Undervisningen foregår foran de andre deltagere i traditionel musiker masterclass format.



Sarah Møller Jørgensen er danser og holder en workshop med titlen: Hvordan bruge dans som udtryk?

Billedkunstner Benjamin Abana holder en workshop, hvor deltagere kan prøve kræfter med at fremstille Det Perfekte Portræt.

Man kan se de øvrige tilbud på hjemmesiden.

Det praktiske

FRYD foregår den 24.10. fra kl. 9.30 til 20.30 på Jakobskolen, Næringen 100, Aarhus.

Pris: 325 kr. for hele dagen. Studerende 225 kr.

Betaling for mad 175 kr.

For program og tilmelding se frydkonference.dk.



LEDERARTIKEL

Der er et akut behov for forbøn

Verden har et mere akut behov for forbøn end for oprustning.

Udviklingen af Kunstig Intelligens er tilsyneladende ved at stikke helt af. Det kan de færreste af os gøre ret meget ved. Til gengæld kan vi bede for de mennesker, der rent faktisk kan gøre noget ved det.

En af pointerne fra historien om Babelstårnet er, at når mennesket taler samme sprog, vil intet af det, de planlægger, være umuligt for mennesket. Derfor er det også brandaktuelt, når der i denne uges kronik bliver spurgt, om Kunstig Intelligens er vor tids babelstårn.

Kunstig Intelligens er noget af det ypperste, menneskeheden har skabt, og det er i høj grad lykkedes, fordi vi med engelsk som det globale sprog og med internettet som et globalt samtalested kan tale sammen og udvikle ting i en hastighed som aldrig før. I den sammenhæng er det jo nærmest tragikomisk, at noget af det ypperste, menneskeheden indtil videre har udviklet er en kunstig intelligens, der af teknologiens egne eksperter forudsiges til med stor sandsynlighed at komme til at udrydde hele menneskeheden.

I virkeligheden er spørgsmålet vel, om Kunstig Intelligens er mere end bare vor tids babelstårn, men ligefrem det store dyr i Åbenbaringen? Men det må tiden jo vise.

Helt fra de første kapitler i Det Gamle Testamente og blandt andet også i historien om Babelstårnet giver Bibelen os et pessimistisk (men realistisk) syn på mennesket. Mennesket har en grundlæggende destruktiv adfærd, og hvor meget vi end ville ønske, at mennesket i bund og grund er godt, så er det desværre det modsatte. I Bibelen bliver Djævelen kaldt denne verdens fyrste, og det er ikke svært at få øje på frugterne af hans indflydelse og magt blandt mennesker her i verden.

Hvad må og kan vores modsvar som kristne være på dette? Det samme som det alle dage har været: Bøn. Vi må bede for vores verden og for dem, der udvikler Kunstig Intelligens, og for dem, der har magt til at regulere det.

Samtidig må vi frimodigt dele vores gode budskab. Mange mennesker er bange for fremtiden. Som kristne har vi del i det, som verden hungrer efter. En frelser, der siger "kast alle jeres bekymringer på mig". En skaber, der har hele verden i sin hånd og et håb, der rækker ud over livet her på jorden.

Også her må vi bede. Vi må bede om, at Gud vil give os frimodighed til at dele vores tro. Som Jesus siger i både Matthæusevangeliet og Lukasevangeliet, så skal vi bede til Gud om, at han vil sende mennesker til at dele budskabet om ham – og de mennesker kan vi alle sammen være. Det kan virke paradoksalt, at vi skal bede Gud om at sende nogen ud. Hvis Gud ønsker at sende nogen, kan han vel bare gøre det? Men sådan fungerer det åbenbart. Vi kan være med til at påvirke mængden af sendebud ved at bede Gud om at sende mennesker. Så det må vi gøre.

Vores forbøn for alt, hvad vi kan komme i tanke om i denne verden, er med til at gøre en forskel. Lad os derfor komme i gang med at bede.

I en tid, hvor der tales så meget om militær oprustning, må der være et så meget desto større behov for åndelig oprustning i form af forbøn for vores land og vores verden.

Og der vil jeg umiddelbart mene, at alle kristne har værnepligt.



Simon Thidemann
Ansvarshavende redaktør

UGENS PRÆDIKEN

Af Gunni Bjørsted
Pens. præst i Evangelisk Frikirke Danmark, forfatter, retræteleder.



Et ærligt "nej" kan føre til et ærligt "ja"!

Med disse lignelser vil Jesus tydeligvis gerne prikke hul på vores pæne overflade. Han vil gerne hjælpe os til ærlig kontakt med vores indre. Både med vores modstand – og med vores længsel. Han udfordrer vores overfladiske "ja" til det, Gud møder os med. Og viser os en vej til det ærlige og dybtgående "ja".

Jesus fortæller lignelserne på tempelpladsen, og det gør han i ugen op til påske. Stemningen koger. Den afgørende konfrontation mellem Jesus og de jødiske ledere nærmer sig hastigt.

Deres dagsorden er at anfægte hans legitimitet til at sige og handle, som han gør. De vil have ham af vejen.

Hans dagsorden er at nå ind til deres hjerter med sine frelsende ord og handlinger. At hjælpe dem til "at gå ind i Guds rige". Det gør han bl.a. ved at udfordre den pæne overflade – som ikke svarer til det, der er inde bagved. Han opfordrer dem – os – til at stå ved os selv.

Det er i øjeblikket det, lignelsen om de to sønner i vingården taler til mig om. Den har jo forresten nogle paralleller til en anden historie om en far og to sønner, nemlig den, der refereret i Luk. 15, 11-32.

Den ærlige hjertemelding

Den første søn virker til at være ret god til at stå ved sig selv. Han sad ikke i lommen på andres forventninger, i dette tilfælde faderens besked. Han



Den anden søn kørte med et dobbelt regnskab: ét til offentligt brug ("Ja, herre!"), og så det reelle regnskab ("men han gik ikke derud."). Han var ikke i ærlig kontakt med sig selv. Sådan som farisæere står i fare for ikke at være. Illustration: Bigstock

var begyndt selv at mærke efter, hvad han ville, hvad han ærligt kunne stå inde for. Og det var så i denne fase lig med et "nej".

Men så fortrød han! Han gjorde alligevel, som faderen sagde. Vi får ikke at vide, hvad der fik ham til det. Men ud fra sammenhængen tror jeg, Jesus vil beskrive et menneske, som ærligt og redeligt når frem til: ikke bare et facade-ja til det rigtige, men et hjerte-ja, som han står inde for og som udmønter sig i handling. Ikke på grund af tryk eller skræk eller manipulation, men på grund af sandheds-erkendelse, hjertets overbevisning, guidet af en sund og vågen samvittighed. Derfor var der overensstemmelse mellem den indre og det ydre. Replikkerne der kom ud af munden, stemte overens med hjertets meldinger. Derfor udmøntede det sig i handlinger – i ægte lydighed mod faderens besked.

Det dobbelte regnskab

Den anden søn kørte stadigvæk med et dobbelt regnskab: ét til offentligt brug ("Ja, herre!"), og så det reelle regnskab ("men han gik ikke derud."). Han var ikke i ærlig kontakt med sig selv. Sådan som farisæere står i fare for ikke at være. Men som Jesus inviterer dem til at være – ligesom toldere og syndere har mulighed for at være, når de træffer Jesus og hører indbydelsen til Guds rige. Og det virker til, at de har lidt nemmere ved det end farisæerne. Ikke fordi det er en kvalitet at være tolder eller skøge, men det er en kvalitet at komme i kontakt med sig selv, med sin skyld og sin længsel – at komme til kort med sig selv, så man kommer i åben modtageposition i forhold til Jesus.

Lignelsen er ikke en nejreklame, men en ærlighedsreklame.

Herinde i hver af os

Nu har jeg skrevet "dem" om farisæerne og tolderne og skøgerne. Men de er jo alle sammen "os". Det er os, Jesus taler om. Herinde i hver af os bor farisæeren, og herinde rumsterer tolderen og skøgen. Så lad os bruge Jesus' historie som et afslørende spejl – og dernæst en invitation og vejledning til at komme til at leve i ægte modtagelse af Guds rige.

Der er mere frugtbart potentiale i et ærligt "nej" end i et overfladisk eller forskrømt "ja" på skrømt. Når vi kommer med os selv til Jesus – med alle vores blandede "nej-er" og "ja-er" – kan vi erfare, at han kommer med sig selv til os som Guds store "JA". Og det "ja" fra ham giver grokraft til vores ægte, dybtgående "ja".

Prædikentekst: Matt. 21, 28-44

Lignelserne om de to sønner og arbejderne i vingården

Jesus sagde: »Men hvad mener I? En mand havde to sønner. Han gik hen til den første og sagde: Min søn, gå ud og arbejd i vingården i dag. Men han svarede: Nej, jeg vil ikke! Bagefter fortrød han og gik derud. Så gik han til den anden søn og sagde det samme til ham. Han svarede: Ja, herre! men gik ikke derud. Hvem af de to gjorde deres fars vilje?« De svarede: »Den første.«

Jesus sagde til dem: »Sandelig siger jeg jer: Toldere og skøger skal gå ind i Guds rige før jer. For Johannes kom til jer og lærte jer vejen til retfærdighed, og I troede ham ikke, men toldere og skøger troede ham. Og skønt I så det, angrede I heller ikke bagefter og troede ham.

Hør endnu en lignelse! Der var en vingårdsejer, som plantede en vingård og satte et gærde om den, og han gravede en perse i den og byggede et vagttårn. Han forpagtede den bort til nogle vinbønder og rejste udenlands. Da høsttiden nærmede sig, sendte han sine folk til vinbønderne for at få sin høst. Men vinbønderne greb hans folk, og én pryglede de, en anden dræbte de, og en tredje stenede de. Han sendte nogle andre folk, flere end første gang, men de gjorde det samme ved dem. Til sidst sendte han sin søn til dem, for han tænkte: De vil undse sig for min søn. Men da vinbønderne så sønnen, sagde de til hinanden: Det er arvingen. Kom, lad os slå ham ihjel og få hans arv. Og de greb ham og smed ham ud af vingården og slog ham ihjel. Når nu vingårdens ejer kommer, hvad vil han så gøre med de vinbønder?« De svarede ham: »Et ondt endeligt vil han give de onde og overlade vingården til andre vinbønder, som vil give ham høsten, når tiden er inde.«

Jesus sagde til dem: »Har I aldrig læst i Skrifterne: ›Den sten, bygmestrene vragede, er blevet hovedhjørnesten. Det er Herrens eget værk, det er underfuldt for vore øjne?‹ Derfor siger jeg jer: Guds rige skal tages fra jer og gives til et folk, som bærer dets frugter. Og den, der falder over denne sten, bliver kvæstet, men den, som stenen falder på, vil den knuse.«

Bibelteksten bringes med tilladelse fra Det Danske Bibelselskab og er fra den autoriserede oversættelse af Bibelen fra 1992. © Det Danske Bibelselskab 1992.

Af Ferdinand Wyller

Norsk kunstner og forfatter til bogen 'Ikke av denne verden'

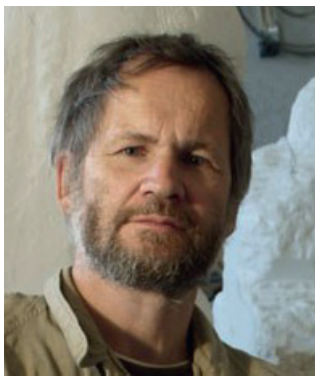

Er kunstig intelligens vor tids Babelstårn?

Pave Leo XIV's første rundskrivelse handler om udfordringerne ved kunstig intelligens.

***Magnifica Humanitas* er pave Leo XIV's første encyklika, udgivet den 25. maj 2026. Encyklikaen har undertitlen 'Bevarelse af mennesket i kunstig intelligens' tidsalder'.**

Teksten er struktureret næsten som Bibelen, opdelt i kapitler og med nummererede vers (som jeg henviser til). Pave Leo analyserer de udfordringer, folk står overfor, når digitaliseringen gradvist gennemtrænger tilværelsen. Han skriver om fremmedgørelse, om mangel på regulering, om magt og om krig. Og han løfter smukt det kristne syn på menneskeheden, hvor sårbarhed og begrænsninger er en integreret og nødvendig del af det at være menneske.



Kunstig intelligens (KI/AI) kan skabe en "babelsk forvirring". Den offentlige kommunikationsplads er forsvundet. Samtidig svækker internettet vores evne til at acceptere begrænsninger og til at genkende Guds og andre menneskers ansigter. På nettet er vi grænseløse, og andre menneskers ansigter reduceres til en kold glasflade. Illustration: Bigstock

Babel og Jerusalem

AI-ekspert Gry Hasselbalch udtalte for nylig i The Challenge: "Når han (paven) taler om, at der er noget unikt og værdifuldt ved mennesket, som ikke kan erstattes af maskiner, er det en form for teknopolitik for menneskeheden."

Paven forestiller sig, at vi nu befinder os i en tid, der er parallel med det, der beskrives i Det Gamle Testamente, nemlig om opførelsen af Babel versus Nehemias' genopbygning af Jerusalem (82, 242).

Men efter min mening holder sammenligningen ikke. For Babel og Jerusalem smelter sammen under AI-regimet for at danne én og samme by, uanset hvad man tænker og gør med fænomenet.

Paven gør det desuden helt klart, at væbnede konflikter skal løses ved forhandlingsbordet. Kunstig intelligens og robotter fører til en total afhumanisering af krigen. Samtidig betyder konkurrencen mellem stater, at KI risikerer at komme udenfor menneskelig kontrol.

Forståelsen af 'Guds rige'

Grunden til, at paven næppe kan være enig med mig i dette, skal findes i katolicismens teologi. Der er skrevet meget om forskellene mellem katolicisme og protestantisme. Men i denne debat mener jeg, at en vigtig side af katolicismen er blevet overset. Det handler om katolikkernes opfattelse af Guds rige.

Katolikker mener, at lignelserne om Guds rige først og fremmest skal fortolkes allegorisk, så hver del af fortællingen tillægges en bestemt betydning. Paven fremhæver selv lignelsen om sædekornet (Mark 4,26-27) for at forklare, at Guds rige en dag vil gennemtrænge hele verden.

Og eftersom det ifølge katolsk lære kun er den katolske kirke, der kan forvalte frelsens sakramenter på rette vis, bliver kirkens udbredelse dermed ensbetydende med Guds riges udbredelse.

Når man samtidig ved, at alle organisationer, der forsøger at distancere sig fra digitaliseringen, automatisk vil blive fuldstændig marginaliseret, siger det sig selv, at den katolske kirke ikke kan sige nej til en historisk mulighed for at opnå global indflydelse gennem digitale medier. Men hvis kirken ikke kan sige nej, hvordan kan man så egentlig have tillid til pavens analyse af situationen?

De fleste protestanter har traditionelt ment, at disse lignelser har ét hovedbudskab: kontrasten mellem Guds lille rige her i tiden og Jesu genkomst som en overvældende begivenhed.

Også inden for protestantiske kredse – måske især i karismatiske miljøer – er der imidlertid en voksende forventning om, at kristne skal indtage verdens bastioner, jf. læren om "de syv bjerge". Og de fleste kristne mener nok, at den politiske kamp har stor betydning.

Men de, der tror på Kristus, ved, at Guds rige vil forblive en hemmelighed – noget svagt og forfulgt – indtil den store omvæltning. Kristus stiller faktisk spørgsmålet, om han vil finde troen på jorden, når han vender tilbage (Luk 18,8).

Og Jesu og apostlenes undervisning om den nuværende verdens fremtid er konsekvent pessimistisk.

"Hvis man vil kristne de digitale byggesten, er man i virkeligheden med til at fuldføre opførelsen af Babel."

Mediet er budskabet

Det er derfor ikke overraskende, at paven ikke forholder sig til den katolske medieguru Herbert Marshall McLuhans analyse af moderne kommunikationsmidler. McLuhan påviste, at medierne på ingen måde er neutrale i sig selv. »Mediet er budskabet« var hans hovedtanke.

Den norsk-katolske filosof Trond Berg Eriksen skrev senere bogen 'Budbringerens overtak', hvor han formidler mange af de samme tanker. Kommunikationsteknologien former i sig selv vores måde at føle og tænke på, uafhængigt af det konkrete indhold man ønsker at formidle.

Han peger desuden på, hvordan det private i vores tid bliver offentligt gennem medierne – og omvendt. Spørgsmålet er derfor, i hvilken grad et sådant forvrænget samfundslegeme kan overleve.

For at forstå, at et medie aldrig blot er et medie, kan vi tænke på stemmens betydning. Fortæller stemmen os ikke mere end selve ordene? Og hvad med et ansigt?

Et ansigt er sjælens spejl. Sjælen udvikles ansigt til ansigt. Og den ægte intelligens udspringer af dette møde.

Paven springer imidlertid, ligesom de fleste andre, let hen over sådanne problemstillinger. De kunne jo risikere at spænde ben for hele hans Jerusalem-projekt.

Pavens – eller den hellige faders – gode intentioner med digitaliseringen og hans omsorg for sine børn virker derfor utroligt naive. For det er noget, alle moderne forældre forstår og smerteligt erfarer: Man magter simpelthen ikke at holde sine børn væk fra den digitale "virkeligheds" negative sider.

Et barn, der ikke er på nettet, eksisterer ikke. Skal man beskytte barnet, må det samtidig overvåges konstant gennem de samme medier, som man ønsker at beskytte det imod.

Situationen er reelt fastlåst. Vi bevæger os under alle omstændigheder ind i et totalitært og destruktivt system.

Tror paven virkelig, at teknologimilliardærerne en dag vil omvende sig til Gud – og at det i givet fald ville løse problemerne? Eller mener han, at kineserne sidder med løsningen?

I disse dage udvikler kineserne deres egen vision for kunstig intelligens. De ønsker at gøre teknologien tilgængelig for folket og bidrage til at mindske teknologikløften mellem rige og fattige lande.

Men paven fremlægger ingen konkrete planer ud over utopiske drømme om den globale landsby og Det Nye Jerusalem – kærlighedens by. Disse drømme kan til forveksling minde om den franske revolutions og kommunismens idealistiske tale om "frihed, lighed og broderskab".

Paven ønsker formentlig at sætte sig på ryggen af den vilde og uregerlige teknologi for at tæmme og menneskeliggøre den. Han skriver det ikke direkte, men Vicarius Christi – Kristi stedfortræder – venter tålmodigt på, at alle efter smertelige erfaringer med forskellige former for globale kriser skal indse, at det kun er den katolske kirke, der kan redde verdens befolkning fra sig selv.

Babelstårnets fallit

Men Gud ville i sin tid ikke gøre Babelstårnet til et redskab for sig selv. Nej, det måtte styrtes til jorden. For tårnet var bygget med det ene formål at nå Gud – og selv blive Gud.

Hvis man vil kristne de digitale byggesten, er man i virkeligheden med til at fuldføre opførelsen af Babel. For Babel stræber efter total dominans og ønsker derfor at inddrage alle menneskelige fænomener. Den sidste byggesten – eller topstenen – bliver dermed religionen.

Pave Leo skriver, at kristne ikke skal møde kunstig intelligens med frygt, og at også denne teknologi må ses som et udtryk for de kreative evner, Gud har givet os.

Men var hver eneste sten i Babelstårnet ikke også et udtryk for gudgivne kreative evner – sådan som paven mener, at kunstig intelligens er det?

Opførelsen af det historiske tårn førte til babelsk forvirring – en sproglig forvirring. Og det samme ser vi i dag.

Vores ekstreme kommunikationsmidler medfører, at kommunikationen ophører. Det menneskelige sanseapparat overstimuleres og risikerer gradvist at bryde sammen. Samtidig ender alle i hvert deres ekkokammer. Uden fælles referencer forstår vi ikke længere hinanden.

Den offentlige kommunikationsplads er forsvundet. Samtidig svækker internettet vores evne til at acceptere begrænsninger og til at genkende Guds og andre menneskers ansigter. På nettet er vi grænseløse, og andre menneskers ansigter reduceres til en kold glasflade.

Under coronaepidemien havde jeg en skelsættende oplevelse – en nærdødsoplevelse. Min far lå for døden. På hospitalet sværmede plejepersonalet omkring med mundbind. Men i dødsøjeblikket tog en plejer pludselig sit mundbind af. Det var som at se en engel.

Et ansigt.

Så let tager vi menneskets sjæl for givet og glemmer derfor at værne om den. Men det fine ved at være tæt på døden er, at vi lettere kan se, hvad et menneske egentlig er.

Spørg panelet

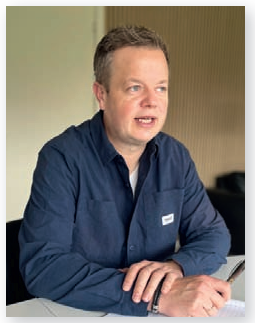

Filip Smidt er en del af Udfordringens svarpanel og uddannet soc. pæd. og psykoterapeut. Han er far til tre, gift og har professionelt arbejdet med livstilfredshed og trivsel de seneste 20 år. Skriv dit spørgsmål til info@filipsmidt.dk. Du vælger selv, om du vil være anonym eller offentliggøre dit navn.
Panelet varierer mellem at tage emner op, som de selv er stødt på, og at svare på spørgsmål fra læsere eller mennesker, de har haft en samtale med.

Jeg misunder de familier, der ser ud til at have styr på alt. Hvordan undgår jeg at føle, at vi ikke slår til?

Kære Filip

Jeg kan godt blive misundelig, når jeg ser på andre familier. Det kan være mine venner, på Facebook, og også når vi mødes med andre fra kirken. Det virker, som om de har styr på deres ægteskab, børnene trives, og de har overskud til både arbejde, familie og alt muligt andet.

Herhjemme har vi også meget at være taknemmelige for, men jeg synes alligevel, at vi kæmper med flere ting, end andre gør. Jeg ved jo godt, at man ikke ser hele sandheden om andres liv, men det ændrer ikke rigtig på, hvordan jeg har det. Bagefter får jeg dårlig samvittighed, for jeg vil jo gerne glæde mig på andres vegne. Men jeg er efterhånden træt af hele tiden at føle, at vi ikke helt slår til.

Nogle gange bliver jeg faktisk både irriteret og vred, når jeg hører om alt det, andre lykkes med. Jeg tænker, at de sikkert også har deres problemer, men inderst inde føler jeg mig alligevel mislykket. Det er frustrerende, for jeg vil ikke have det sådan, men jeg kan ikke bare slå det fra. Hvordan kommer jeg ud af det her? Jeg er træt af at sammenligne mig med andre og føle, at mit eget liv ikke er godt nok.

Mig



Måske er det værd at spørge dig selv, hvad det egentlig er, du bliver misundelig på! Når du ser andre familier, der tilsyneladende har styr på det hele, hvad er det så, du savner i dit eget liv? Er det et bedre parforhold? Mere overskud? Børn, der trives? Mere tid sammen? Eller handler det om følelsen af, at de lykkes med livet, mens du selv kæmper med at få det hele til at hænge sammen? Der er forskel på at være misundelig på andre og at være ked af noget, man selv savner. Illustration: Bigstock

Det ville være ærgerligt, hvis du kom til at overse alt det, der faktisk har værdi i dit eget liv, fordi du har så travlt med at holde øje med de andres.

Kære dig

Jeg ved at du er langt fra den eneste, der kender den følelse. Vi vil gerne glæde os på andres vegne, men alligevel kan det ramme noget i os selv, når vi hører om alt det, andre lykkes med. Pludselig kommer vi til at se på vores eget liv med lidt andre øjne. Det, der før var godt nok, føles måske ikke længere helt så godt. Og så kommer irritationen, misundelsen og den dårlige samvittighed oveni. For hvorfor kan vi ikke bare glæde os over, at andre har det godt?

Jeg tænker, at du skal starte med at lade være med at skælde dig selv ud over de følelser, du har. Det gør dig ikke til et dårligt menneske, at du bliver misundelig. Vi har alle sammen følelser, som vi helst ville være fri for. Det afgørende er, hvordan vi dyrker dem.

Måske er det værd at spørge dig selv, hvad det egentlig er, du bliver misundelig på! Når du ser andre familier, der tilsyneladende har styr på det hele, hvad er det så, du savner i dit eget liv? Er det et bedre parforhold? Mere overskud? Børn, der trives? Mere tid sammen?

Eller handler det om følelsen af, at de lykkes med livet, mens du selv kæmper med at få det hele til at hænge sammen? Der er forskel på at være misundelig på andre og at være ked af noget, man selv savner.

Måske er du ikke så meget misundelig på vennernes ferie til Spanien eller naboens nye job. Måske længes du efter mere ro, mere nærvær eller en oplevelse af, at det, du gør, er godt nok.

Hvis det er sådan, det hænger sammen, er der faktisk noget vigtigt at hente i dine følelser. De kan fortælle dig noget om, hvad der betyder noget for dig, og hvad du måske har brug for at ændre i dit eget liv.

Hvis det er mere tid og ro i familien, du ønsker dig, så sæt dig og afstem det med din mand, og find ud af, hvad I vil prioritere anderledes for at nå jeres mål.

"Vi kan let komme til at bruge andre menneskers liv som målestok for vores eget, uden at vi egentlig har taget stilling til, om det er sådan, vi selv ønsker at leve."

Måske skal børnene gå til færre aktiviteter, så I har tid og råd til andet sammen som familie.

Måske skal du gå ned i tid på arbejde for at få mere tid derhjemme, selvom det vil kræve prioriteringer på andre områder i jeres økonomi.

Måske vil det endda betyde, at I skal flytte for at bo billigere for at have råd til den frihed, du måske drømmer om? Og måske finder I ud af i sådan en proces, at der er prioriteter, I ikke vil lave om på, fordi de netop er vigtige for jer.

Men der er også en anden ting, jeg synes, du skal være opmærksom på. Når vi først begynder at sammenligne os med andre, bliver vi ofte ret gode til at finde det, vi selv mangler. Vi ser deres gode ægteskab, deres glade børn og deres overskud. Samtidig kender vi alle de ting, der er svære hjemme hos os selv.

Vi sammenligner altså vores eget liv, med alt hvad det indeholder af bekymringer og besværligheder, med det udsnit af andres liv, som vi får lov at se. Det er ikke nogen særlig fair sammenligning. Du ved jo godt, at de andre også har problemer. Men det er, som om den viden ikke rigtig hjælper. Og det er måske, fordi problemet ikke kun handler om, hvad du ved, men også om, hvor meget plads tankerne får.

Jeg vil gerne udfordre dig lidt på, hvad det egentlig vil sige at have styr på livet. Hvem har bestemt, hvordan et godt familieliv skal se ud? Hvor meget overskud skal man have? Hvor godt skal børnene klare sig? Hvor harmonisk skal et ægteskab være?

Vi kan let komme til at bruge andre menneskers liv som målestok for vores eget, uden at vi egentlig har taget stilling til, om det er sådan, vi selv ønsker at leve.

Måske er der ting, du gerne vil ændre. Det kan være, at du savner mere tid med din familie, at du gerne vil arbejde på dit parforhold, eller at du har brug for at sætte tempoet lidt ned. Så er det dér, du skal begynde. Ikke med at forsøge at få dit liv til at ligne andres, men med at tage ansvar for det, du selv gerne vil have mere af.

Hvis du har en god veninde du er tryg ved, vil jeg opfordre dig til at drikke en kop kaffe med hende, fortæl hende om dine tanker, og fortæl, at de er svære at slå ned. Hvis du tør, så prøv at spørge hende om, hvordan hun ser dit liv og din familie.

Jeg er sikker på, hun kan fortælle dig om sider af dit liv, hun kan fascineres af, ikke fordi hun nødvendigvis vil vælge at gøre det samme med sit eget liv, men bed hende fortælle om episoder og prioriteter, hun ser, I gør. Måske hun kan åbne dine øjne en smule for, hvordan andre ser dig og jer.

Husk, at du ikke behøver at have styr på hele dit liv for at være et menneske med værdi. Mit råd til dig er derfor ikke, at du skal holde op med at sammenligne dig med andre. Det kommer du sikkert til at gøre igen. I stedet skal du øve dig i at opdage, når du gør det, og at du prøver at vende opmærksomheden tilbage mod dit eget liv.

Hvad er godt i din hverdag? Hvem betyder noget for dig? Hvad vil du gerne passe bedre på? Og hvad vil du gerne gøre anderledes? Det er spørgsmål, du faktisk kan handle på. Du kan gøre noget ved, hvordan du selv ønsker at leve.

Der vil altid være nogen, der har mere af det ene og mindre af det andet. Hvis vi hele tiden måler os med dem, risikerer vi at bruge en stor del af vores liv på at føle, at vi mangler noget. Det ville være ærgerligt, hvis du kom til at overse alt det, der faktisk har værdi i dit eget liv, fordi du har så travlt med at holde øje med de andres.

Du må gerne ønske dig mere. Men du behøver ikke gøre det liv, du allerede har, forkert.

Jeg håber for dig og dine tanker, at de kan finde lidt ro, så der kan være plads til at opleve de øjeblikke, der giver energi og mening.

God jagt efter dem.

De bedste hilsner Filip Smidt

Vi tror, vi styrer historien. Men det er Gud, der skriver den

Engle og dæmoner er ikke bare figurer fra Bibelens verden. De griber også ind i vores liv i dag. I sin nye roman Krig i himlen – således også på jorden vil præst og forfatter Torben Bramming åbne læsernes øjne for den usynlige virkelighed. Uden den kan vi hverken forstå vores eget liv eller de kulturelle og politiske kriser, som præger Vesten, mener han.

Af Iben Thranholm

En ung mand, der har fået en dom for narkohandel, gør samfundstjeneste i Ribe Domkirke. Han hedder Andreas og lever for sex, stoffer og computerspil. Han er konfirmeret, men kristendommen betyder intet for ham. Endnu mindre aner han, at hans sjæl er genstand for en kamp mellem gode og onde åndelige magter. Men da han bliver draget ind i kampen i den usynlige verden, tager hans liv en dramatisk drejning. Snart viser det sig, at der står langt mere på spil end hans egen skæbne.



Torben Bramming, der er sognepræst ved Ribe Domkirke, har nu udgivet en roman om den åndelige virkelighed. Privatfoto

I sin nye roman Krig i himlen – således også på jorden væver Torben Bramming Andreas' historie sig sammen med en fortælling fra 1600-tallets Japan, hvor kristne bliver forfulgt. Fortid og fremtid, Ribe og Fjernøsten forbindes i en kosmisk kamp, hvor engle og dæmoner griber ind i menneskers liv, og hvor selve verdens skæbne kommer på spil.

Den usynlige verden er virkelig

For Bramming er romanen et forsøg på at genåbne en dimension af virkeligheden, som det moderne menneske, og i vid udstrækning også den moderne kristendom, har mistet blikket for.

– Vi forestiller os, at vi selv behersker vores historie. At vores liv er en kæde af årsager og virkninger, som vi kan gennemskue med vores logik. Men det, der binder vores liv sammen, er Guds forsyn. Vi er en del af Guds historie.

Det er ifølge Bramming netop Bibelen, der lærer os at forstå den usynlige verden.

– Bibelen er det sted, hvor den usynlige verden bliver synlig for os. Englene optræder igen og igen som Guds sendebud, der er med til at virkeliggøre hans plan.

Bramming lægger ikke skjul på, at han tror helt konkret på, at engle og dæmoner påvirker vores liv i dag:

– Det er jo sådan, englene beskrives i Bibelen. Og dæmonerne kan man forestille sig bliver tiltrukket af synd og fortvivlelse. Jeg tænker på Guds advarsel til Kain i Første Mosebog, hvor synden beskrives som et dyr, der ligger på lur og vil kaste sig over ham.

Bramming understreger dermed, at den åndelige kamp ikke blot tilhører fortiden. Den foregår også i menneskers almindelige liv, hvor de stilles over for valg mellem godt og ondt.

Vi forstår ikke vor egen tid

Men romanens perspektiv rækker videre end den enkeltes trosliv. Bramming mener, at tabet af den bibelske virkelighedsforståelse også gør os ude af stand til at forstå udviklingen i det vestlige samfund:

– Jeg mener ikke, at man kan forstå virkeligheden på et kulturelt og politisk niveau uden det grundlag, kristendommen giver.

Han henviser til den gamle danske historiker Anders Sørensen Vedels forståelse af Bibelen som menneskehedens historie.

– Skuespillerne, replikkerne og kulisserne skifter, men det er det samme skuespil, der opføres. Hvis man ikke forstår, at man selv står midt i det skuespil, kan man heller ikke forstå, hvad det egentlig handler om. Så forsøger man at læse handlingen ud af kulisserne og rekvisitterne.

Det er netop, hvad vi gør i dag, mener han. Vi søger politiske løsninger på problemer, der i deres dybeste væsen er åndelige.

Han nævner blandt andet indvandring, skolernes krise og den vestlige kulturs opløsning som fænomener, der efter hans opfattelse må forstås i lyset af et samfund, der har vendt sig bort fra Gud.

– Vi tror, at vi kan sidde ved et regeringsskrivebord og lave en ny politik, der retter op på det hele. Men vi ser ikke, at vi lever i en kultur, der er faldet fra Gud.

Han er heller ikke imponeret over forsøgene på at gøre kristendommen til et redskab for bestemte politiske projekter.

– Gud bliver en slags støttepædagog for et konservativt projekt, siger han.

Problemet er ifølge Bramming, at mennesket har gjort sig selv til historiens centrum og glemt, at det står til ansvar over for Gud.

– Der er i virkeligheden to muligheder i et menneskes liv: frafald eller tilbedelse. Englene støtter os i at vælge tilbedelsen, mens dæmonerne forsøger at trække os mod frafaldet.

En kamp om en enkelt sjæl

Midt i romanens kosmiske drama står Andreas, en ung mand, der ikke har nogen anelse om, hvad der foregår omkring ham.

Han er på mange måder et billede på det moderne menneske, der har mistet forståelsen af synd, frelse og fortabelse.

Men hvorfor skulle Gud interessere sig for netop Andreas?

– Fordi hver eneste menneskesjæl er så vigtig for Gud, at hele det kosmiske apparat kan sættes i gang for at frelse én sjæl. Det er det, jeg gerne vil vise med romanen.

Bramming henviser til Jesu lignelse om det fortabte får, som hyrden går ud for at lede efter, selvom han har 99 andre.

– Vi har lært, at individet skal underordne sig staten, nationen eller fællesskabet. Men alt det er forgængeligt. Det forsvinder med tiden. Menneskets sjæl derimod vil enten blive frelst eller fortabt.

En kirke, der har glemt kampen

Bramming er selv præst i folkekirken, men den kristendomsforståelse, han udfolder i romanen, er ikke en, man ofte møder i danske prædikener.

Folkekirken beskæftiger sig i dag langt mere med samfundsetiske spørgsmål som klima, fællesskab og næstekærlighed end med engle, dæmoner og kampen om menneskets sjæl.

– Men det er ikke noget, der strider mod vores bekendelseskrifter at tale om engle og den hinsidige verden, siger Bramming.

Han mener tværtimod, at forestillingen om englene kan hjælpe mennesker til at forstå deres eget liv.



Torben Brammings nye roman: Krig i himlen – således også på jorden er udgivet på ProRex Forlag.

– En engel er et sendebud, der kommer med et budskab. Ligesom Jomfru Maria bliver vi stillet over for situationer, hvor vi kan vælge at følge Guds vilje eller vende os bort fra den.

Og netop derfor har han skrevet englene ind som virkelige personer i sin roman.

– Jeg vil gøre opmærksom på, at der findes en usynlig kirke, som er virkelig, ja, mere virkelig end den verden, vi selv går og konstruerer.

Bramming betegner selv romanen som et eventyr for voksne og nævner C.S. Lewis og Charles Williams som inspirationskilder.

– Ligesom med Narnia håber jeg, at man kan gå ind i romanens verden og genkende noget fra den, når man kommer ud igen. At læseren får øjnene op for den virkelighed, Bibelen beskriver.

Et møde, der ændrede romanen

Brammings interesse for det overnaturlige er ikke kun litterær og teologisk. Han har også haft oplevelser, som har gjort et dybt indtryk på ham.

En af dem blev ligefrem afgørende for romanens tilblivelse.

Under et ophold i England mødte han en japansk kvinde ved navn Vanessa. Hun fortalte, at hun tidligere havde været tempelmedium og kunne se dæmoner, men var blevet kristen efter tre drømme, hvor Kristus havde vist sig for hende.

Hun havde sparet op i seks år for at rejse til England og bede på steder, hvor tidligere kirker var blevet omdannet til moskeer, barer og restauranter.

Mødet fandt sted på et tidspunkt, hvor Bramming arbejdede med Sankt Ansgar og samtidig forsøgte at finde formen på sin roman.

– Det var ikke tilfældigt, at hun kom netop den morgen. Jeg havde ikke kunnet finde ud af, hvordan romanen skulle struktureres. Efter mødet med hende begyndte det at falde på plads.

Det var blandt andet her, romanens japanske handling og dens stærke vægt på drømme, visioner og engle tog form.

På spørgsmålet om Bramming selv har oplevet noget overnaturligt, svarer han:

– Jeg har haft drømme, som har betydet meget for mig.

Han fortæller om en drøm, hvor han gik gennem processionsgangen ved Sankt Catharinæ Kirke i Ribe. Alt var i forfald, og pludselig væltede et stort krucifiks ud fra væggen.

– Kristus hang på korset, hans kød var i forrådnelse og en dyb håbløshed bredte sig. Men så åbnede han øjnene, og sagde: Det er ikke forbi endnu.

– Jeg opfattede drømmen som en opfordring og et glædeligt budskab. En meddelelse om, hvordan tingene forholder sig, selv midt i den vestlige verdens forfald.

Og måske er det netop romanens vigtigste budskab: At mennesket ikke er overladt til sig selv, og at historien ikke blot er resultatet af vores egne handlinger.

Der foregår en større kamp, som vi ikke kan se. Men vi er alle en del af den.



Under Hope for Europe-konferencen i Albanien modtog ukrainske evangeliske kirker den europæiske pris 'Hope Award' på grund af deres indsats under krigen. På billedet fra den 8. oktober ses medlemmer af den ukrainske delegation. I forgrunden til venstre ses to generalsekretærer for European Evangelical Alliance sammen med den ukrainske præst Igor Bandura.
Foto: European Evangelical Alliance

Gud arbejder i Ukraine:

40.000 er blevet døbt siden krigen startede

Siden den russiske invasion i Ukraine den 24. febr. 2022 er mere end 40.000 mennesker blevet døbt, og omkring 2.000 præster og diakoner er blevet konfirmeret i deres tjeneste. Det fortalte den ukrainske præst Igor Bandura under en kristen konference i Albanien, ifølge Cvandaag.nl.

På trods af bombninger, ødelagte kirkebygninger og store personlige tab forbliver kirkerne aktive i Ukraine. Under Hope for Europe 2026-konferencen, som fandt sted den 5.-9. oktober i Golem, Albanien, modtog kirkerne en pris for deres indsats. Omkring 250 kristne ledere fra mere end tredive europæiske lande deltog i konferencen.

Præsten Igor Bandura, der også er generalsekretær for det ukrainske råd for protestantiske evangeliske kirker, fortalte, hvordan kirkelivet fortsætter trods krigen.

"Gud arbejder. Kirkerne fortsætter. Siden krigens begyndelse er mere end 40.000 troende blevet døbt," oplyste han.

Samtidig understregede Bandura, at russiske angreb stadig koster mange ofre. Under et nyligt angreb er 22 civile, herunder børn, blevet dræbt.



Igor Bandura er præst og generalsekretær for det ukrainske råd for protestantiske evangeliske kirker.
Foto: Facebook

Kirker åbnede dørene

Under konferencen modtog de ukrainske evangeliske kirker den europæiske pris Hope Award på grund af deres indsats under krigen. "Netop da de sværeste øjeblikke indtraf, lukkede disse kirker ikke dørene. De havde tværtimod lige åbnet dem," sagde Connie Main Duarte fra European Evangelical Alliance.

Connie Main Duarte fortalte, at kirkekældre helt fra krigens start er blevet omdannet til shelters, og kirkebygninger bliver brugt til opbevaring af mad, medicin og generatorer. Ungdomsgrupper arbejder som frivillige, og mange præster har valgt at blive i Ukraine for at hjælpe fx ældre mennesker og soldaternes familier.

Ukrainere har lært meget fra Gud under krigen

Igor Bandura takkede de europæiske kristne for deres støtte og forbøn. Han understregede, at de seneste år har været særligt vanskelige for ukrainske troende. "Vi har oplevet frygtelige tragedier, men vi har også lært store lektier fra Gud."

Samtidig opfordrede han Europas kristne til ikke at glemme Ukraine. "Krigen er ikke slut endnu. Kampen fortsætter. Lad os fortsætte med at stå sammen i bøn og støtte."

Bodil



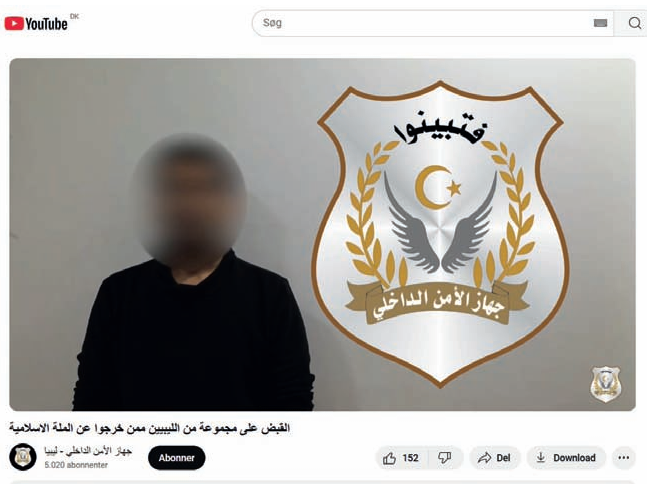

Billedet øverst: Der er adskillige eksempler på, at efterretningstjenesten lægger videoer af afhøringer ud på internettet – på sin officielle hjemmeside og på sociale medier. Selvom ansigter og visse følsomme personoplysninger er sløret, er budskabet klart: Kristne og andre minoriteter betragtes som en trussel.
Skærmprint

Billedet af Dia Balao til venstre: Hvis en læge erklærer, at Dia var psykisk syg, da han forlod islam og blev kristen, og retten accepterer denne vurdering, kan det bidrage til, at han bliver løsladt.
Foto: Dansk Europamission

Kristne og andre minoriteter udsættes for alvorlig forfølgelse i Libyen

I øjeblikket afsoner ni libyske kristne og én pakistansk kristen lange fængselsstraffe i Libyen på mellem 5 og 15 år. Konvertitten Dia Balao er blevet dødsdømt.

Af Samuel Nymann Eriksen, Dansk Europamission

De 10 fængslede kristne er blandt andet anklaget for at krænke islam og for at besøge hjemmesider, der opfordrer til konvertering fra islam til den kristne tro.

"Situationen har ikke ændret sig, siden fængselsstraffene blev afsagt den 15. april 2025," siger Akram, der er regional koordinator for Middle East Concern – en af Dansk Europamissions samarbejdspartnere vedrørende Libyen – via videolink.

"De kristne samvittighedsfanger er meget isolerede. Kun få har kontakt med deres familier. Deres advokat har ikke tilladelse til at besøge dem, da dommene er afsagt, og sagerne derfor betragtes som afsluttede. Fangerne har anket dommene, og advokaten må kun besøge dem, hvis Højesteret berammer et retsmøde. Dette gælder ikke kun kristne, men fanger generelt. FN har svært ved at overvåge forholdene i fængslerne."

Skal Dia Balaos sag gå om?

Ud over de kristne, der afsoner fængselsstraffe, blev manden Dia Balao den 4. september 2022 dømt til døden for frafald fra islam. Dia havde forinden været tilbageholdt siden 2019. "Det, der skete, var, at Libyens Højesteret behandlede hans anke i april i år og hjemviste sagen til straffedomstolen med henblik på fornyet behandling. Som begrundelse for sin afgørelse henviste Højesteret til en procedurefejl: Straffedomstolen burde have bestilt en psykologfaglig vurdering af Balaos mentale tilstand, før den traf sin afgørelse. Derfor er det fortsat uvist, om han kan holdes strafferetligt ansvarlig for sin handling – nemlig at forlade islam."

"Inden dødsdommen blev afsagt, erklærede Dia selv, at han ikke var psykisk syg. Det er imidlertid en udbredt opfattelse i Nordafrika, at enhver, der forlader islam, må være blevet sindssyg," siger Akram med indignation.

"Desuden kan det tale til Dias fordel, at det er uklart, hvorvidt det på det tidspunkt, han forlod islam, faktisk var en forbrydelse at gøre det. Efter revolutionen i 2011 blev frafald fra islam kriminaliseret af et udpeget lovgivende organ kaldet 'Den Generelle Nationale Kongres' (GNC), men det efterfølgende valgte parlament ophævede alle love vedtaget af GNC. En nylig afgørelse fra Højesteret omstødte imidlertid parlamentets beslutning, hvilket har ført til juridisk uklarhed," forklarer den regionale koordinator for Nordafrika.

Kristne beskrives som 'Guds fjender'

Akram understreger, at det ikke kun er kristne, der risikerer forfølgelse, men også menneskerettigheds- og kvinderettighedsaktivister, ateister, seksuelle minoriteter og journalister. "Når politiet anholder personer fra disse minoritetsgrupper, risikerer de psykisk og fysisk tortur."

I Mellemøsten generelt er der mange unge, der vender sig mod ateismen. Nogle konverterer derefter til kristendommen og tvinges til at mødes i små undergrundskirker.

Den hårde behandling af kristne støttes af den islamiske leder og tidligere mufti al-Ghariani. Som leder af Dar Al-Ifta – den højeste islamiske religiøse instans – har han stor indflydelse på landets islamister. "Han har beskrevet kristne som Guds fjender – giftige, ugudelige og svigefulde – og har opfordret myndighederne to overvåge og lukke medieprofiler, hvor andre religioner diskuteres eller promoveres," fortæller Libyen-eksperten.

Denne negative retorik kan være medvirkende til, at familier i nogle tilfælde anmelder deres børn til politiet, hvis de konverterer til kristendommen. Selvom situationen varierer fra familie til familie, er der talrige eksempler på, at bånd brydes, og at familiemedlemmer, der konverterer til kristendommen, udstødes.

Desuden må muslimer, der konverterer til kristendommen, mødes i hemmelighed i undergrundskirker. Der er omkring 150 kendte konverterede kristne i Libyen. Kristne gæstearbejdere – for eksempel fra Filippinerne, Egypten eller Afrika syd for Sahara – nyder en større frihed; et mindre antal kan mødes i enten etablerede kirkebygninger eller private lejede lokaler, dog under store vanskeligheder.

Modreaktion mod islam blandt de unge

"Der er en tendens til, at især nogle unge vender sig væk fra islam; de henter information via sociale medier og stiller spørgsmålstegn ved troen på grund af den undertrykkelse, som islamiske militser står bag."

"I Mellemøsten generelt er der mange unge, der vender sig mod ateismen. Nogle konverterer derefter til kristendommen og tvinges til at mødes i små undergrundskirker. De står over for et enormt pres.

På den smertefulde del af trosrejsen kan de blive splittet mellem familien og den nye tro – mellem den forfølgelse, de møder, og beslutningen om at følge Jesus. Ikke desto mindre finder de i budskabet om frelse gennem Kristus den fred og kærlighed, de har søgt," slutter Akram.



I den Oscar-vindende dokumentar Marjoe fra 1972 afslørede prædikanten Marjorie Gortner selv, at han aldrig havde troet på Gud - og at han som voksen prædikede udelukkende for pengenes skyld. Skærmprint fra dokumentaren Marjoe

To tv-prædikanter fra USA døde med tre dages mellemrum i begyndelsen af oktober. Marjoe Gortner havde været kendt som USAs yngste ordinerede præst. Jim Bakker afsonede fem års fængsel for svindel, men lærte nåden at kende gennem evangelisten Billy Graham.

Tv-prædikanter mindes i USA

Skuespilleren Hugh Marjoe Ross Gortner, der begyndte at prædike som 3-årig, døde den 2. oktober, 82 år gammel. Den 6. oktober døde prædikanten Jim Bakker, 86 år gammel.

Marjoe Gortners femte kone, Susan Magestro, udtalte til Variety forrige søndag, at han døde af hjertesvigt i Santa Fe, New Mexico.

"Marjoe levede et ekstraordinært liv, formet af hans fantasi og sjældne gave til at bringe mennesker sammen," sagde Susan Magestro.

Marjoe Gortner

Om sin barndom har Marjoe fortalt, at hans forældre meget tidligt fik ham til at lære lange prædikener udenad - og fremføre dem. Allerede som fire-årig blev han ordineret som USAs yngste præst. Forældrene rejste rundt med vidunderbarnet, som hans far kaldte en "prædikemaskine".

Ifølge The Christian Post mistede Marjoe dog troen som 16-årig, efter at hans far stak af med omkring tre millioner dollars fra indsamlinger. Da han senere, som voksen, vendte tilbage til prædikantlivet, gjorde han det udelukkende for pengenes skyld.

Men tilsyneladende blev han ramt af samvittighedskaveler, og i dokumentaren Marjoe afslørede hovedpersonen sig selv og sine tricks. Ifølge Sarah Kernochan, der var co-producer af 'Marjoe', brugte prædikanten dokumentaren til at sætte skub i sin plan om at blive skuespiller. Han blev senere kendt som skuespiller gennem film som "Earthquake" (1974) og "Starcrash"(1978).

Marjoe trak sig tilbage fra skuespillet i 2010. I 2019 - ca 40 år efter skilsmissen fra sin fjerde kone - giftede Marjoe sig med Susan Magestro.

Jim Bakker

Tv-evangelisten og ejeren af en populær forlystelsespark i USA kom kun til at afsone 4,5 år af en fængselsstraf på 49 år for blandt andet bedrageri.

Lori Bakker, der var Jim Bakkers anden kone, skrev på Facebook-siden 'The Jim Bakker Show' efter dødsfaldet: "I 66 år viede Jim sit liv til at forkynde Jesu Kristi evangelium. Selv i sine sidste dage var hans hjerte stadig for Guds værk, og for at evangeliet skulle fortsætte med at nå verden."

The Christian Post skriver om Jim Bakker, at han og hustruen Tammy Faye Bakker i 1970'erne blev nationale berømtheder gennem deres tv-program 'The PTL Club', en forkortelse for "Praise the Lord".

I 1978 åbnede de Heritage USA, en 2.300 hektar stor kristen temapark og hotelresort i Fort Mill, South Carolina, der på et tidspunkt tiltrak millioner af besøgende.

Bakker-parret tjente mange millioner gennem disse aktiviteter. Men i slutningen af 80'erne var Jim Bakker involveret i en række skandaler, der i sidste ende førte til hans anholdelse i 1988 og derefter fængsling i perioden 1989 til 1994.



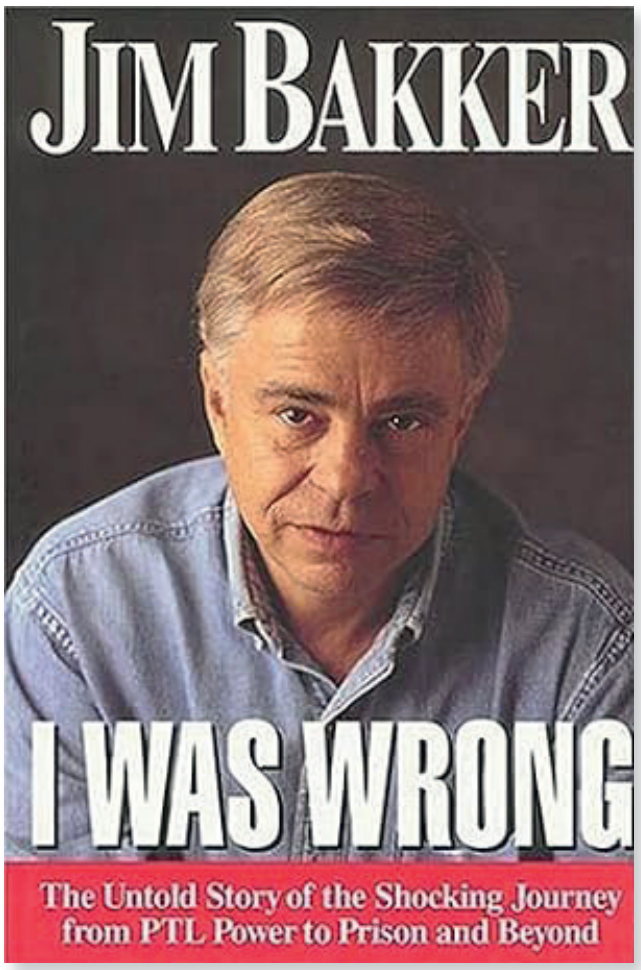

I selvbiografien I Was Wrong, der udkom efter fængselsopholdet, indrømmer Jim Bakker både sin skyld og sin fiasko. Senere i livet forkyndte han evangeliet om Jesus Kristus.

Besøg i fængslet

I fængslet, mens han var allerlængst nede, fik Jim Bakker besøg af evangelisten Billy Graham, og efter sin løsladelse boede han i en periode hos Billy og Ruth Graham. Det blev angiveligt til et gennembrud for Jim Bakkers tro på Guds nåde.

I de senere år af sit liv forkyndte Jim Bakker om frelsen gennem tro på Jesus Kristus - helt anderledes end hans tidligere tjeneste, som i høj grad havde handlet om indtægterne.

Herefter skrev Bakker den selvbiografiske bog '*I Was Wrong*', hvori han beskrev sin nedtur fra tiden som populær tv-evangelist til opholdet i fængslet.

I 1992 blev Jim Bakker og hans første hustru, Tammy Faye, skilt. Han giftede sig igen i september 1998 med Lori Beth Graham, en ordineret præst i Assemblies of God, som han havde mødt tidligere samme år.

Jim Bakker efterlader sig to børn fra første ægteskab og fem adopterede børn fra ægteskabet med Lori Beth Graham.

Bodil

UK: Green Party vil definere zionisme som racisme. Kirkeledere udtrykker 'dyb bekymring'

Kirkeledere i Storbritannien har udtrykt bekymring over partiet De Grønnes beslutning om at vedtage et forslag, der definerer zionisme som racisme. Ifølge flere kirkeledere kan dette øge følelsen af sårbarhed i det jødiske samfund.

Zionisme forstås generelt som den politiske bevægelse, der støtter etableringen og den fortsatte eksistens af en jødisk stat i Mellemøsten.

Det venstreorienterede parti De Grønne definerer zionisme som et "etno-nationalistisk politisk projekt", skriver Premier Christian News. Partiet er imod den traditionelle tostatsløsning og opfordrer i stedet til etableringen af "én enkelt demokratisk palæstinensisk stat i hele det historiske Palæstina".



Biskoppen af Chelmsford, Rt Rev Dr. Guli Francis-Dehqani udtrykker bekymring over De Grønnes udspil.
Foto: Diocese of Chelmsford

Udspillet fra Green Party er blevet fordømt at både Israel og det jødiske samfund. Nu har også flere kirkeledere udtalt sig om sagen.

Biskoppen af Chelmsford, Rt Rev Dr. Guli Francis-Dehqani, sagde, at hun var "dybt bekymret" over beslutningen og dens potentielle indvirkning på jødiske samfund.

I en erklæring sagde hun: "I en tid med øget antisemitisme og dyb angst for britiske jøder vil dette efterlade mange med en følelse af at være yderligere isolerede og uvelkomne i vores offentlige liv."

Hun tilføjede, at politiske partier har et ansvar for at sikre, at jøder kan deltage "fuldt ud og uden frygt for diskrimination". "Jeg står sammen med de jødiske samfund, som vil blive dybt såret af denne beslutning," sagde hun.

"Anti-zionistisk retorik undergraver tillid"

I en separat erklæring fra en gruppe af Church of Englands rådgivere i interreligiøse spørgsmål hedder det, at de var "tvunget til at udtrykke vores bekymring" over De Grønnes afstemning og det, de beskrev som "antizionistisk retorik".

Rådgiverne sagde, at forslaget ikke definerede, hvad der menes med begrebet zionisme, og argumenterede for, at dette var særligt bekymrende for jødiske samfund.

De tilføjede, at beslutningen risikerede at "yderligere undergrave den tillid", der var opbygget mellem jødiske samfund, Church of England og samfundet som helhed.

Rådgiverne pegede også på, hvad de beskrev som et bredere mønster i det offentlige liv, herunder afvisningen eller minimeringen af det Hamas-ledede angreb den 7. oktober 2023, brugen af udtrykket "folkedrab", debatter inden for Church of England og bekymringer over pro-palæstinensiske demonstrationer afholdt i nærheden af synagoger.

Erklæringen, som støttes af biskopperne af Manchester, Birmingham og Aston, fastslår, at De Grønnes forslag "afviser ideen om zionisme som iboende racistisk", selv om zionismen for mange jøder repræsenterer et mangeårigt ønske om "sikkerhed, hjem, tilhørsforhold og selvbestemmelse".

De tilføjede, at forslaget ikke anerkendte den "store mangfoldighed" i måder, zionisme forstås på inden for jødiske samfund.

Medlem af den skotske kirke forsvarer De Grønne

Den skotske politiker Ross Greer, der har været medleder af partiet siden august 2025, forsvarer dog partiets holdning, selv om han er aktiv i Church of Skotland.

I et interview med BBC sagde han, at han anså zionismen for at være racistisk og beskrev oprettelsen af Israel som "en racistisk handling" og "en etnisk udrensning". "Man kan ikke give overordnede rettigheder i loven til én etnisk eller religiøs gruppe. Alle skal behandles lige for loven," sagde han.

Samtidig udtrykte Greer ønsket om, at "jøder, kristne, muslimer, israelere, palæstinensere, alle skulle leve ligeligt i sikkerhed og fred".

Biskoppernes rådgivere opfordrer de politiske partier, kirker og religiøse ledere til at undgå "forenklede fortællinger" om den israelsk-palæstinensiske konflikt og i stedet støtte en dialog, der anerkender "både israelsk sikkerhed og palæstinensisk frihed, værdighed og selvbestemmelse".

Bodil

"Vi vil være forældre for unge, som behøver Jesus"

De fleste rejser ud som missionærer som unge, men for Berit og Jørgen Pedersen blev drømmen om mission virkelighed, da de mindst ventede det. De brændte for Danmark, men fornemmede også, at der var noget spændende på vej, da Gud kaldte dem ud af landet til mission i Albanien.



Berit og Jørgen Pedersen har boet i Danmark de sidste 15 år efter tidligere at have været missionærer i Israel, Nepal og Indien. De har også besøgt Albanien og været en del af staben hos UMO, før de i august 2026 rejste tilbage for at arbejde i et tværkirkeligt projekt.
Foto: Eilis Jokszies

Af Eilis Jokszies

Ægteparret Berit og Jørgen Pedersen har altid haft mission i deres hjerter. Som unge var de på mission i Israel hver for sig. Kort tid efter at de var blevet gift, tog de på missionsrejse til Nepal og Indien, hvorefter de vendte hjem til Danmark, men ønsket om at komme ud i mission igen lå dem stadig på sinde, og derfor arbejdede de videre i den retning.

"Vi besluttede os for at tage på DTS (Discipeltræningsskole) hos Ungdom med Opgave på Sjællebro, hvor vi også var i Aserbajdsjan og Letland på outreach," fortæller Berit. "Efter det følte vi os klar til at tage ud som missionærer, men oplevede, at Gud sendte os tilbage til Danmark. Vi havde håbet på noget andet, da vi følte os klar til at rejse ud. Men sådan skulle det ikke være."

Parret har nu været hjemme i 15 år og har oplevet Gud gøre mange ting i løbet af de år. De har fået tre børn og har alle været aktive i kirken. De seneste år har Berit bl.a. stået i spidsen for en årlig Kvindekonference i Kolding, hvor der har været stor tilslutning.

Drømmen blev vakt til live

En trist hændelse satte gang i missionsplanerne igen, da Jørgen for tre år siden fik en blodprop i hjertet og blev sygemeldt i længere tid. Han vendte tilbage til arbejdet, men oplevede en stressreaktion og blev sygemeldt igen. Da begyndte Gud at tale til ham.

"I begyndelsen af min sygemelding havde jeg meget tid og ro. Der oplevede jeg, at Gud talte til mig med tre ord: Albanien, UMO (Ungdom med opgave) og mission. Det skulle jeg lige tygge på og bede over, men jeg kunne mærke, at det voksede i mig. Så først efter ca. tre måneder sagde jeg det til Berit. Senere fik vores datter at vide, at hun skulle på outreach i Albanien, og det gav os en anledning til at besøge landet. Derefter gik der ikke lang tid, før vi besluttede at tage derned," fortæller Jørgen.

Parret købte billetter og tog til en konference i Albanien for at mærke efter og fornemme, om de var på rette vej.

"Vi troede, at det handlede om, at vi skulle støtte nogle missionærer dernede og tage derned en gang imellem med teams på små missionsture og så ellers leve og arbejde i Danmark og dele ud af vores ressourcer," siger Jørgen med et smil. "Senere tog vi derned igen og havde børnene med, og der talte Gud til os om, at landet havde brug for mødre og fædre. Det talte til os, og så tænkte vi, at det kunne være os, Gud ville bruge.

Mens vi var der, fik vi kaffe sammen med lederparret på UMO-basen, og under den samtale blev vi tilbudt at komme derned og være en del af staben. De bad os tage hjem og bede over det."

Første missionstur

Derefter gik tingene hurtigt for Berit og Jørgen. De rejste til Albanien endnu engang for at mærke efter, om det nu også var det rigtige, de havde gang i. De tænkte på, om de måske var for gamle til at arbejde for Ungdom Med Opgave, som primært er baseret på unge mennesker.

"Vi var jo noget ældre end dem, der var dernede," siger Berit, "men vi kunne igen mærke, at det var det, vi skulle. Og i august året efter rejste vi derned og var en del af staben i syv måneder."

"Vi har set mennesker blive berørt, tage imod og blive helbredt, og det er fantastisk, når det sker."

Mens de var der, var der en aften, hvor eleverne skulle øve sig i at høre Guds stemme, fortæller Berit.

"Mens vi sad der, hørte jeg en stemme i mit hoved, der sagde på engelsk *"Six more years"* (seks år mere), og så kom der sådan en plastikdims glidende hen ad gulvet samtidig. Den bruges normalt til at hjælpe gardiner med at hænge. Den kom helt ude af kontekst, så jeg tog den op og spurgte: "Gud, vil du sige noget med denne her?", og oplevede, at Gud sagde: "Ja, I er ligesom denne her plastikdims, der skal være med til at holde gardinerne oppe. Det er en eksisterende tjeneste – I skal ikke bare være med til at holde dem oppe."

Så vidste vi, at vi skulle være med i det arbejde, som UMO allerede havde i gang i Albanien."

Vil støtte og opmuntre unge

Projektet er et tværkirkeligt projekt og er ikke tilknyttet nogen fast kirke.

"Vi er en understøttende faktor for de unges vækst, så de får lov til at lykkes med mission, så de når ud til de landsbyer, de drømmer om og får gjort nogle ting der. Samtidig vil vi gerne møde nogle af de unge, som ikke kender Jesus endnu. Så det er generelt en forældrerolle, vi træder ind i," siger Berit. "Da vi var der sidst, var vi der specifikt for dem, som var på Discipeltræningsskolen, og vi var forældre for dem. Vi var også på outreach med et team til Aserbajdsjan og Georgien i tre måneder."

"Når vi tager afsted nu, er det mere konkret fokuseret på forældreskab. Vi arbejder ud fra et sted, som hedder "University City", hvor vi har et lokale. Det er et område, hvor de unge bor, spiser og lever. Der har vi lovsangsaftner, bibeltimer og sociale arrangementer. Det er det sted, vi arbejder ud fra. Vi har også evangelisation i de parkområder og steder, der er rundt omkring. Det er et lille sted med stor indflydelse."

Personligt har Berit og Jørgen fået hver sit område lagt på hjerte i forhold til arbejdet i Albanien.

"Jeg ser mig selv som en gammel dame, der vader rundt i studenterkvarteret og bliver kendt for Jesus der," siger Berit. "Mit ønske er, at de vil synes, at jeg er spændende, fordi de måske kan få et ord fra Jesus, når jeg snakker med dem, eller blive helbredt, når jeg beder for dem."

"Jeg har meget hjerte for dem, som kommer fra Kosovo," siger Jørgen. "Jeg brænder for at få teams fra Danmark eller andre lande til at komme ned og få smag for mission og for unge og for Albanien. Så de får noget erfaring med at dele evangeliet."

Albanien er et overset missionsland

I Albanien er omkring halvdelen af befolkningen muslimer, og den anden halvdel er katolikker eller ortodokse – og kun 0,5% er evangelikale kristne.

"Albanien har været et ekstremt kommunistisk land. Al religion har været slået helt ned og mange ved knap nok, hvad de selv tror på. Selv unge muslimer har ikke fat om, hvad de tror på," fortæller Berit og Jørgen. "Der er et tyndt lag af tro i landet. Så det handler ikke om os, men om at de har brug for, at nogen står med dem i troen, og at vi kommer med discipelskab.

Evangelisation fungerer ikke uden discipelskab. Der har været mange missionærer for mange år siden, men der er mange unåede folkeslag. Så det er et overset land, rent missionsmæssigt. Mange tænker typisk på Indien, Afrika osv. men ikke på Balkan."

Jørgen havde en særlig oplevelse i mødet med de unge, sidst de var afsted.

"En aften, da jeg var på vej til lovsang, gik jeg forbi en kaffebar, hvor de viste fodbold. Jeg kunne se, at det var en kamp med FC Midtjylland, som jeg holder med, så den tænkte jeg lige, at jeg skulle se," fortæller han.

"Der sad nogle unge fyre lidt længere fremme, som holdt med det andet hold. FC Midtjylland tabte, så da kampen var slut, gik jeg frem og sagde tillykke til de unge fyre. Den ene spurgte, hvem jeg var, og hvad jeg lavede. Jeg fortalte så om bibelskolen.

Så sagde den ene: "Er det rigtigt – er du kristen?", og så sagde han videre: "Jeg blev også kristen for et par år siden. Jeg havde en drøm, hvor jeg i drømmen fik at vide, at jeg skulle læse i Apostlenes Gerninger. Jeg havde ingen ide om, hvad det var. Jeg havde ingen ide om, at det stod i Bibelen. Så jeg undersøgte det og fik fat i Bibelen, og så begyndte jeg at læse i den, og det talte til mig," sagde han. "Jeg begyndte at følge forskellige ting på YouTube. Det er et år siden, og du er den første kristne, jeg møder. Jeg har aldrig snakket med en kristen før."

"Vi begyndte at mødes og vandre sammen, mens jeg var dernede," fortsætter Jørgen. "Hans tro var så fin, ren og rigtig, selvom han kun havde

> ”Mission ude i verden lykkes ikke, uden at vi gør vores del i Danmark. Vi må forstå, at vores økonomi her kan rykke så meget ude i verden, når vi giver.”

læst i Bibelen og fundet det på YouTube. Men de går jo rundt alle vegne, alle dem, som søger, eller har fundet Jesus og mangler nogen at følges med. De går rundt og leder efter svar på deres spørgsmål – og Jesus har svarene,” siger Jørgen.

Tager sønnen med

Da jeg møder Berit og Jørgen, er der kun få dage til de skal rejse, så jeg er nysgerrig på, hvordan det er at skulle afsted lige straks.

”Vi er så klar på, at sådan skal det være. Det er ligesom med ildsøjlen om natten og skysøjlen om dagen, den står for vores vedkommende ikke over Danmark, men over Albanien. Det er så mærkeligt, for de, som kender os godt, ved, at vi har brændt for vækkelse i Danmark og unge i Danmark. Nu er der ved at ske noget i Danmark, hvordan kan det så være, at Gud sender os ud nu? Der er jo brug for folk her,” siger Berit. ”Det giver slet ikke mening. Men manglen er jo så meget større dernede, og vi skal helst være der, hvor Gud siger, at vi skal være.”

Berit og Jørgen tager sønnen Mathias på 11 år med til Albanien. Han var også med, da de var der i syv måneder, og det gik rigtig godt fortæller Berit.

”Vores plan er at komme hjem til Danmark om sommeren, også så Mathias kan komme hjem og dyrke relationerne til sit netværk. Det betyder meget for os, for han skal jo nok hjem på Mariager Efterskole i 9. kl. Vi er meget opmærksomme på, at han ikke skal vende ryggen til livet herhjemme, så han ikke føler, at han mister det hele.”

Berit og Jørgen er også meget bevidste om, at det ikke bliver let, og at der vil være savn, når de rejser.

”Vi ved, at den store udfordring bliver savn af relationer – og det bliver det for os alle sammen. Jørgen og jeg kommer til at savne relationer på vores alder især,” siger Berit. ”Jeg havde ikke troet, at det ville blive en udfordring for mig, men det er det. Vi er de ældste på basen, og der er ikke andre, som har voksne børn, som lige er blevet gift osv.”

Hvordan føles det ikke at vide, hvornår I kommer hjem igen?

”Det er okay,” siger de begge. ”Det giver jo ikke mening kun at være forældre i seks måneder. Hvis man skulle være stab, kan man godt. Men med arbejdsbeskrivelsen at skulle være åndelige forældre. Det gør man ikke på en eftermiddag.

Albanien er et meget relationelt land, du er på kram med dem med det samme. Men relation og tillid tager lang tid, så man skal jo også være der for at opbygge det, forstå kulturen og møde dem og være tillidsværdig.”

Et land i håbløshed

Albanien er et land med meget håbløshed, fortæller Berit og Jørgen.

”Vi har aldrig oplevet et land med så meget håbløshed og sådan en håbs-forladt tilstand. De unge på mellem 18 og 25 år har hverken håb for deres nation, for forandring, eller for at en alternativ regering kan gøre det bedre, end den der er nu.

De har ikke håb for, at de kan sørge for deres familier, hvis de bliver i landet. Så der er en kæmpe udvandring. Det er jo et land, som ikke oplever befolkningstilgang, men nedgang. Man siger, at hver halve time er der en ung mellem 18 og 25, som forlader landet. Det er helt ubegribeligt. Derfor har de virkelig brug for at møde nogle flinke mennesker, som hepper på dem.”

”Gud ønsker at vække vores generation til mission på en ny måde, specifikt i forhold til Albanien,” siger Berit. ”Gud siger, at det her land har brug for mødre og fædre. Det handler ikke kun om os, men at der bliver mobiliseret mange flere, som vil være forældre for en verden derude, som har brug for at kende ham bedre og dybere.

Jeg tror på eksemplets kraft, og jeg håber, at Gud taler til flere om at involvere sig i mission. Vores håb er, at han minder mennesker om at gå ud, og at det kan blive godt. Vi har et håb og ønske om, at også modne mennesker vil blive inspireret til at bakke op om og hjælpe folk med at komme afsted.”

”At få lov til at tale liv og håb ind i menneskers liv og præsentere dem for Jesus er stort, og det er det, kaldet går ud på. Vi har fået lov til at se mirakler, og at det med Jesus holder. Vi har set mennesker blive berørt, tage imod og blive helbredt, og det er fantastisk, når det sker. Vi har mødt muslimer, som efter noget tid er blevet draget til Jesus og til sidst kommer og siger: Jeg har taget imod Jesus. Det er fantastisk.”

Al hjælp er nødvendig

For Berit er det vigtigt, at folk ved, at man ikke kan tage på mission uden hjælp fra andre, og at folk kan være missionærer uden selv at rejse med ud.

”Jeg er meget taknemmelig over det netværk, vi har i ryggen. Det er vigtigt. En del af en missionærs arbejde er, at der er nogen i Danmark, som vælger at give til dem, der missionerer i et andet land.

Beløbet er ikke så vigtigt. Alt gør en forskel. Mission ude i verden lykkes ikke, uden at vi gør vores del i Danmark. Vi må forstå, at vores økonomi her kan rykke så meget ude i verden, når vi giver. Vigtigheden af team og vigtigheden af, at vi alle sammen har et ansvar for at få evangeliet til at bevæge sig, ligger mig meget på hjerte.

Vi har brug for forbedere og andre, som vil støtte os på forskellige måder. Derfor kommer vi også til at lave et nyhedsbrev ca. hver tredje uge, hvor vi fortæller om vores liv dernede,” slutter de.

Berit og Jørgen rejste til Albanien i slutningen af August 2026. Hvis man er interesseret i at følge deres rejse eller støtte dem, kan de kontaktes på pedersenalbania@gmail.com



Berit og Jørgen Pedersen rejste til Albanien sammen med deres yngste søn, Mathias, for at arbejde i et tværkirkeligt projekt. Privatfoto



Hvad skal du læse i efteråret? Se hosianna.dk

NYHED!



250,-

Fri vilje, indre helbredelse, & frihed fra onde ånder

Gennem bibelsk undervisning, virkelige historier og 23 praktiske værktøjer undersøger bogen, hvordan sandhed, omvendelse, identitet i Kristus, indre helbredelse, lydigt discipelskab og udfrielse hænger sammen.

Dette er historien om, hvordan Peter fandt frihed – og samtidig en praktisk manual til dig, der selv længes efter frihed eller ønsker at hjælpe andre.

Jacob Viftrup, national leder for Apostolsk Kirke i Danmark og Peter Skovs lokale præst, skriver:

"Bogen forener teologisk klarhed, pastoral visdom og praktisk vejledning inden for indre helbredelse og udfrielse – områder, som mange præster jævnligt navigerer i, men ofte uden træning, værktøjer og et fælles sprog."

Forfatter: Peter Skov - Action Christianity
A4 format: 21 x 29,7 cm. 127 sider. 250 kr.

NYHED!



248,-

Om slægter svimle

Historisk roman bygget på strømninger i det kirkelig liv i flere nordjyske sogne fra 1870 og 150 år frem.

Jørgen Biegel har selv gennem et langt liv anet, iagtaget, oplevet og været en del af det liv, der udspiller sig i folkekirken, missionshuse og kristne samfund.

Forskellige personer, bl.a. fra forfatterens egen familie, og skriftlige kilder har tjent som inspiration til fortællingen.

258 sider. 248 kr.

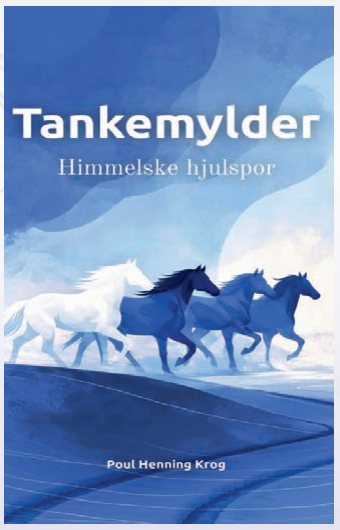

Tankemylder

***Tankemylder - Himmelske hjulspor* er en bog om at finde ro midt i livets støj. Med afsæt i Bibelen og moderne psykologi viser Poul Henning Krog, hvordan vi kan forstå og håndtere tankemylder - uden at kæmpe imod os selv.**

131 sider. 149 kr.

Af Poul Henning Krog.



199,-

Lær at høre Guds stemme

'Ind i det profetiske' er en bog om, hvordan du lærer at høre Guds stemme og vokser i at håndtere det på en sund måde i dit liv og over for dem, du betjener med det profetiske.

Michael Bobjerg tager udgangspunkt i sit eget møde med det profetiske og leder læseren til konkrete skridt i retningen af at kunne høre Gud tale og bruge den profetiske gave.

Kender du selv til det profetiske, vil bogen være en påmindelse om at forblive nysgerrig på at bruge det og at opdage nye måder at høre Guds stemme på.

Af Michael Bobjerg. 200 sider.

Bøger af Tomas Sjödin

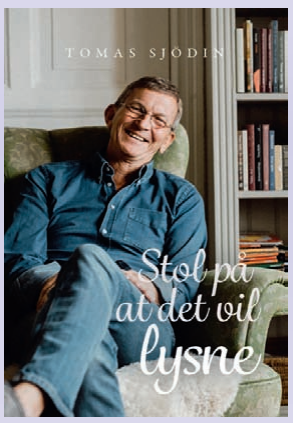

I 'Stol på at det vil lysne' kredser den svenske præst og forfatter omkring, hvordan vi kan møde tilværelsen i håbet om, at vi er omgivet af gode kræfter, tanker og fællesskaber.

Sjödin sætter fokus på, hvor meget vi mennesker betyder for hinanden, og at vi selv kan blive bærere af lys og håb og muligheder for andre.
199 kr.

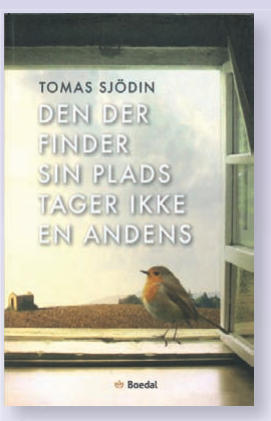

'Den der finder sin plads, tager ikke en andens' er en beretning om tvivl og tro, om retten til at stille spørgsmål og om at forfølge sine drømme og finde sin plads.

For som forfatteren skriver: "Den kraft, der sættes i bevægelse, når det rette menneske lander på den rette plads, er som kraften i en forelskelse. Den kender næsten ingen grænser." 199 kr.

TILBUD!
2 for 1



199,-

Få 'Drevet af kærlighed' gratis med, når du bestiller 'Mama Heidi'

"Vil du vinde nationen Mozambique for Guds rige?" spurgte prædikanten Randy Clark den slidte, syge missionær. "Ja!" skreg Heidi og faldt om som ramt af et lyn, da Randy med fingerspidserne rørte ved hende. (Mama Heidi, kapitel 9)

Læs de spændende beretninger om Heidi og Roland Bakers usædvanlige tjeneste i Mozambique.

Personlig, dydig og professionel

Af Craig Deaton

Amalie Langballes nye bog kombinerer bibellæsning med personlige historier fra hendes eget liv. Nye dyder er en velskrevet bog, som læseren nemt kan forholde sig til. Jeg må indrømme, at det var svært at komme i gang med bogen, men jo mere jeg læste i den, jo mere fascineret blev jeg.

Bogen er opdelt i syv kapitler – ét for hver dyd. Hvert kapitel minder om en længere andagt. Hun fortæller en historie fra sit eget liv og indsætter en bibellæsning midt i fortællingen. Derefter afslutter hun kapitlet med en forklaring på, hvordan bibellæsningen passer ind i hendes eget liv. På den måde er der en rigtig god sammenhæng. Historierne er personlige, og bibelversene passer godt ind i hendes fortællinger.

Jeg er især glad for kapitlet om blødhed, fordi jeg selv er blød, og jeg kender andre, der også er det. Jeg tror, at de fleste kender et blødt menneske som hendes mor, hvilket gør historierne nemme at relatere til. I dette kapitel indser hun, at kulturen former os til at være bløde på nogle områder og hårde på andre. Igen gælder det, at selvom man ikke selv har de samme vaner, så kender man nok en, der har.

Jeg er også glad for kapitlet om pligt. Jeg har haft en oplevelse, der minder om hendes minde om en fødselsdagsfest, hun helst ville være blevet hjemme fra. Det var dengang i min musikundervisning, hvor en af mine elever overvejede at tage hjem, fordi hendes klassekammerater havde besluttet at skulke fra timen den dag. Hun ringede til sin mor, som opmuntrede hende til at deltage i undervisningen alligevel. Jeg kunne godt klare, at én elev sprang over, men jeg ville have været virkelig ked af det, hvis de alle sammen havde aflyst. På den måde kan jeg godt forstå Langballes historie om, hvordan et barn ville have det, hvis ingen af klassekammeraterne mødte op til fødselsdagsfesten. Jeg forestiller mig, at alle læsere vil kunne komme i tanke om lignende eksempler, der minder om dem, Langballe skriver om i bogen.

En professionel og personlig bog

Jeg var nysgerrig efter at se, hvor interessant en bog om syv dyder egentlig kunne være. Jeg

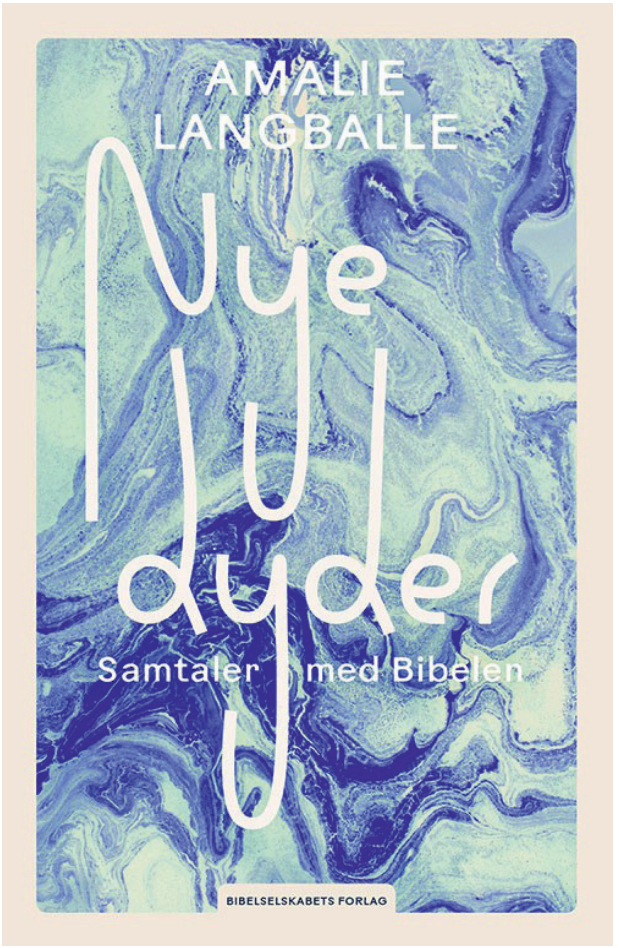

blev overrasket over at opdage, hvor professionelle Langballes skriveevner er. Bogen har en god, flydende rytme. Historierne er engagerende, og hun binder dem flot sammen med bibelversene. Som forfatter bemærker jeg, at hun må have en notesbog eller en diktafon lige ved hånden, uanset hvor hun går. Hun beskriver nemlig de forskellige situationer meget detaljeret.

Jeg kan rigtig godt lide denne bog, og jeg forestiller mig, at andre læsere nemt vil kunne forholde sig til historierne ligesom mig. Personlige historier blandet med bibellæsning kan have en stærk indvirkning. Det er netop det, der gør bogen mere indbydende end en bog med ren undervisning. Når hun kaster lys over sine egne tanker og vaner, kaster hun samtidig lys over vores eget liv.

Amalie Langballe: Nye dyder
176 sider. 249,95 kr.
Bibelselskabets Forlag

Sørines vigtige bibeltekster i ny udgave

Anmeldt af Jakob Fischer-Nielsen

Hvis man ikke er kendt med Bibelen, hvor skal man så starte eller slutte? Hvilke tekster er de vigtigste at beskæftige sig med? Denne opgave ønsker Sørine Gotfredsen at hjælpe os med i bogen '50 bibeltekster du skal kende'. Hun har udvalgt 50 centrale passager, som er trykt i bogen og derefter følger hendes tanker om teksten. I refleksionerne inddrager hun mange både personlige, aktuelle eller kulturelle referencer.

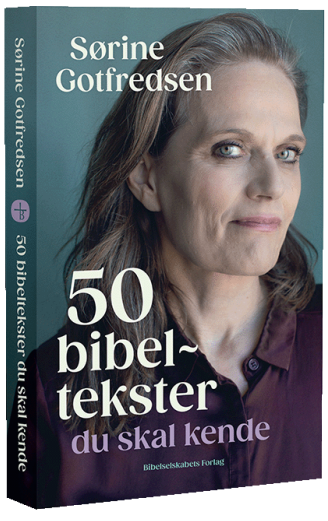

Sørine Gotfredsen er både journalist, teolog og sognepræst i Valby. Hun skriver i Kristeligt Dagblad, laver den glimrende podcast 'Sørine og livskraften' og er med i 'Damerne først' på P1.

Hun er en markant dame, og hendes person fylder da også en del i bogen fx med et stort portræt på coveret. Hver refleksion indledes også med en overskrift, der bare hedder 'Sørine:'. Jeg synes heldigvis ikke, at forfatteren tager fokus fra bogens indhold, for bibeltekster og de tanker, som de sætter i gang, fylder heldigvis mere. Man kan sagtens nyde bogen og få stort indhold ud af den, selvom man ikke er Sørine-fan.

Selvfølgelig kan man være enig eller uenig i hendes valg af referencer, men i løbet af de 50 refleksioner rammer hun nok noget, vi alle kan relatere til. Jeg er glad for de referencer, der omhandler verdenslitteraturens klassikere, men Sørines fortid som sportsjournalist fornægter sig ikke, så vi får også lidt sport

På opfordring af Bibelselskabet har Sørine Godfredsen udvalgt de 50 tekster fra Bibelen, som hun finder vigtigst og holder mest af. Og til hver tekst har hun skrevet sin egen korte refleksion.
Bogen udkom oprindeligt i 2023 og er nu tilgængelig i en indbydende softcover udgave.

med - og endda en Rocky-reference, der må kategoriseres som både sport og popkultur. Derudover er der Kierkegaard, Hollywood, HC Andersen, Matador og mange flere.

Det er selvsagt også svært at definere de bedste tekster fra Bibelen, det er lidt ligesom at vælge mellem sine børn, men visionen lykkes nu meget fornuftigt. Efter endt læsning har man faktisk fået et godt overblik over Bibelens flow og samtidig fået gode og spændende tanker med undervejs. Bogen giver på samme tid et fornyet og relevant blik på Bibelen, men fokus fjerner sig aldrig fra selve teksten.

'50 bibeltekster du skal kende' er udgivet af Bibelselskabet. En god feature på deres hjemmeside er, at man kan læse en smagsprøve på bogen. Det er en glimrende mulighed for at tjekke, om man kan lide formen eller ej. Bogen er illustreret med fine, men sort-hvide illustrationer, der er lavet med afsæt i Gustave Dores berømte litografier.

Bogen skal ikke læses fra ende til anden på en lørdag, men den skal nydes i små bidder. Den kan sagtens fungere som en andagtsbog. Den er en fin introduktion for nye bibellæsere, men for de mere rutinerede er der også øjenåbnende og berigende indhold.

Jeg nød bogen for den fine og ligefremme måde, teksterne blev udlagt på. Min læsning sluttede med den fine tekst nr. 50, der er 1. Johannes Brevets dejlige påmindelse til os om, at Gud elskede os først - og det er da noget af en opmuntring at tage med sig!

Sørine Gotfredsen:
50 bibeltekster du skal kende
248 sider. 199,95 kr.
Forlag: Bibelselskabet

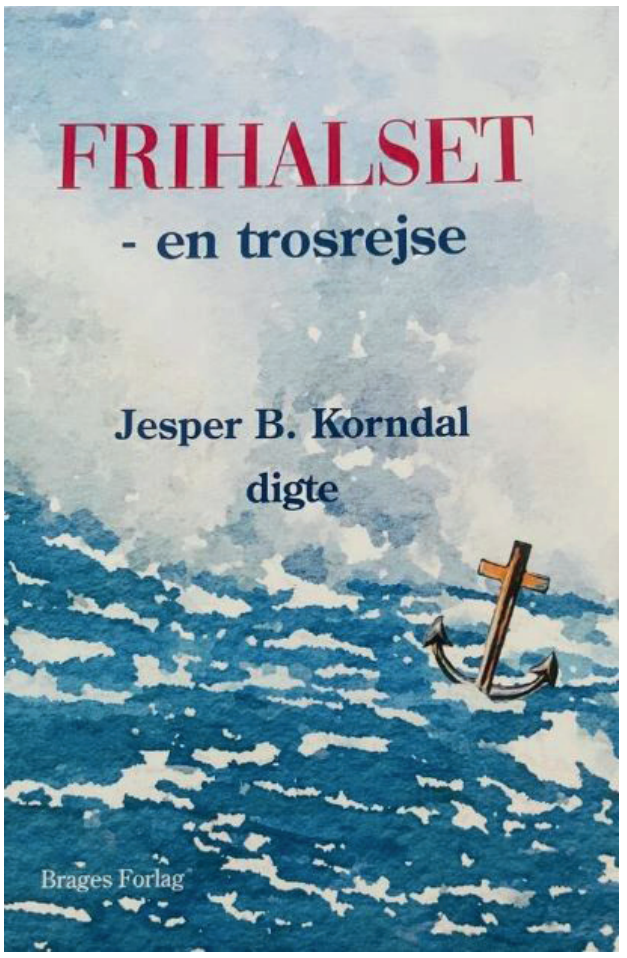

Digtsamling om forfatterens trosrejse

Anmeldt af Kirsten Krog

Nogle litteraturkritikere, har man næsten på fornemmelsen, vurderer en digtsamlings litterære kvalitet ud fra dens utilgængelighed. Så jo sværere, det er at forstå, hvad forfatteren skriver, jo højere kvalitet har digtsamlingen. Hvis dette er kriteriet, indeholder Jesper B. Korndals nye digtsamling 'Frihalset – en trosrejse' ikke digte, som kan regnes for højkvalitetsdigte, for det er ikke svært at forstå, hvad han skriver. Digtsamlinger er således et fint billede på, hvordan Gud "forfølger" et menneske med sit nærvær og sit kald gennem hverdagens små hændelser. Med få ord formår Korndal meget præcist at beskrive dette på en måde, som kan åbne læsernes øjne også for, hvordan Gud i det små viser sig i deres liv.

Forfatterens trosrejse i digtform begynder ved dåben i Stavnsholtkirken i Farum, går over skolens religionstimer, over den gamle danske film "Fodboldpræsten", tre trafikuheld, et ophold på en brasiliansk ø med køb af en rosenkrans, et arbejde som kirketjener i Sankt Johannes Kirke på Nørrebro i København, gennem fødsel af hans børn, huskøb og farens død, til tilbagevending til troen og nyindmelding i folkekirken.

Dertil kommer digte med overvejelser om sammenhængen mellem ordet frelse og frihalse, om Luthers Sola Scriptura, Fadervor og Grundtvig – alt sammen med få ord.

Netop det enkelt ord er i centrum i digtsamlingen. Digtene er således opbygget, så der i de fleste tilfælde kun er ét ord i hver linje. I nogle tilfælde deles et enkelt ord endda op, så der kun står ét bogstav fra ordet i hver linje. Det er med andre ord selve "formen" af teksterne, der gør dem til digte, da de ellers lige så godt kunne være skrevet som én lang prosatekst. Men denne opbygning betyder imidlertid, at læseren automatisk kommer til at dvæle ved hvert ord og læse langsomt, hvorved indholdet i digtene fæstner sig dybere i sindet og bevidstheden.

Digtsamlingens styrke er altså som sagt dens evne til med få ord og i en enkel form at beskrive forfatterens erfaring af Guds medvandring.

Jesper B. Korndal: 'Frihalset – en trosrejse'
67 sider. 239,95 kr. Brages Forlag

Følg Udfordringen på
Facebook og Instagram

Lars Messerschmidt har været katolsk præst igennem 65 år

Lige i begyndelsen af sommeren, helt præcist den 29. juni, var det 65 år siden, at pastor Lars Messerschmidt blev præsteviet, men trods sine 89 år er han langt fra gået på pension.

Af Kisten Krog

Familien Messerschmidt var i Lars' barndom en central katolsk familie i København. Hans farbror, Hubert Messerschmidt, var således en af de toneangivende katolske præster i tiden og fik også stor indflydelse på sin nevø.

Selvom Lars hen ad vejen diskuterede med sig selv, om han skulle være præst, har han stort set altid vidst det:

"I samråd med andre valgte jeg at studere i Paris. Det var der, man på det tidspunkt kunne få den bedste uddannelse, og i Tyskland ville jeg ikke studere, selvom jeg har tyske rødder."

Det særegne ved uddannelsen i Paris var, at den kombinerede det akademiske og intellektuelle med det spirituelle, ligesom bibelstudiet havde en meget større plads end i de mere klassiske katolske præsteuddannelser, fortæller Lars:

"Vi levede som i et kloster. Derfor skulle vi også alle have en personlig åndelig vejleder, som vi hver uge havde samtaler med. Netop i det var der en radikal forskel fx til præsteuddannelsen i Tyskland."

Mødet med en død tro

Allerede gennem sin farbror, der var meget bibelstærk, havde Lars fået vakt interessen for Bibelen, og det blev uddybet i hans tid på præsteseminariet i Paris.

Så efter endt uddannelse og præstevielsen fortsatte han sine studier, nu på det internationale bibelinstitut i Rom, hvor det var bibeleksegesen – særligt Det Gamle Testamente – der kom i fokus.

Samtidig med at han her fik et endnu dybere kendskab til Bibelen, oplevede han også, hvordan livet som katolsk præst kunne leves uden levende tro og personlig relation til Gud:

"Jeg boede på et internationalt kollegium for præster, der studerede i Rom. De fleste kom fra missionslandene, og vi skulle fejre daglig messe sammen. Det var forfærdeligt. Den kultur og den katolicisme, som jeg oplevede dér, havde jeg ikke troet var muligt. Det var blot ritualer, man lallede af, uden nogen form for trosmanifestation. Det var tydeligt, at der ikke var tale om tro. Og når jeg talte med nogle af mine medstuderende, begyndte jeg at sætte spørgsmålstegn ved, om der virkelig var levende tro til stede."

Noget af det samme oplevede han, når han var ude i sognene og så, hvordan man fejrede søndagsmesser.

Dette betød imidlertid ikke, at Lars blev rokket i sit præstekald eller sin troskab mod den kirke, han var vokset op i.

Tiden i Rom fandt for øvrigt sammen med Andet Vatikankoncil, et koncil, der var med til at rydde op i nogle af de skævheder og den begrænsede tro, der havde sneget sig ind nogle steder.

Tilbage i Danmark

Efter sin hjemkomst begyndt Lars Messerschmidt som kapellan ved Den Katolske Domkirke i Bredgade i København. Men ret kort tid efter blev han sognepræst i Hillerød, hvor der blev oprettet en ny selvstændig menighed. To år efter blev han imidlertid generalvikar – en form for "hjælpebiskop" uden at være biskop – hvilket han har været ad to omgange. Derudover har han været sognepræst i Ordrup og Esbjerg.

Aktiv i den karismatiske fornyelse

Lars Messerschmidt var samtidig med i den karismatiske fornyelse:

"Det var jeg næsten fra dens begyndelse her i Danmark. Der kom en primært katolsk, karismatisk gruppe fra USA til landet, som rejste rundt og fortalte om fornyelsen. De kom også til København, og som generalvikar skulle jeg tage imod dem. På den måde opdagede jeg, at her var noget vigtigt. Det betød, at Helligånden åbnede mine øjne for aspekter i kristendommen og kirken, som jeg aldrig havde lagt mærke til før. Én af disse aspekter var netop Bibelens betydning. Det vidste jeg jo i forvejen, men det havde været mere teoretisk. Men også bønnen – at Helligånden er aktiv med, både i den individuelle og kollektive bøn – blev uddybet for mig."

Nådegaverne kommer til live

Udover dette fik han også for alvor øjnene op for nådegaverne:

"Det var noget, man teoretisk vidste, men man havde overhovedet ingen erfaring med det som præst eller i det hele taget som katolik. Jo, det stod jo i Bibelen, og man kendte det fra helgenerne, men det var i gamle dage. Tag Birgitta af Vadstena, som i den grad var en profet par excellence i 1300-tallet. Man syntes, det var dejligt med sådan en svensker, men det var jo 600-700 år siden. Men man havde ikke noget som helst reelt forhold til nådegaverne og de tjenester, der fulgte med. Med den karismatiske fornyelse opdagede man de nådegaver, som kirken har, men som den havde gemt væk."

Faktisk fik fornyelse ikke mindst stor indflydelse netop i Den Katolske Kirke, hvilket man måske ikke er så bevidst om i Danmark. Den blev således anerkendt af pave Paul VI:

"Den katolske, karismatiske bevægelse holdt således en konference i Rom i 1975 for ca. 10.000 mennesker fra hele verden. De fleste var katolikker, men det var åbent for alle. Der var bl.a. pinsefolk fra Norden med.

Vi havde også en præstegruppe i København, der bestod af nogle folkekirkepræster, præster fra Apostolsk Kirke og Pinsekirken – og så mig. Vi mødtes hver anden uge, en formiddag og bad, samtalede og læste Bibelen sammen."

Tværkirkelig karismatisk bedekreds

Derudover havde man en karismatisk bedekreds, som mødtes på Rygaards skole, en katolsk privatskole i Hellerup, der dengang ejedes af søstre:

"Det var primært i katolsk regi. Men vi havde en ledelsesgruppe på ti personer med medlemmer fra forskellige kirkesamfund, både fra folke- og frikirker. Det var hver fredag aften, og der kom ca. 100 mennesker. Den havde vi i flere år.

Jeg blev så flyttet til Ordrup og kunne ikke længere være med. Derfor besluttede vi, at vi skulle lave forskellige bedekredse, så der fx blev én i Ordrup og én på Amager. Det var måske en forkert beslutning, for det betød, at bevægelsen rent organisatorisk stoppede."

Selvom der i dag ikke er et lignende karismatisk samarbejde mellem kirkesamfundene, og den karismatiske fornyelse indenfor Den Katolske Kirke i Danmark ikke er så let at få øje på, har det, der skete dengang, påvirket det kirkelige landskab.

Status efter 65 år

Efter 65 år som præst i Den Katolske Kirke har Lars Messerschmidt gjort status både over sin egen og kirkens udvikling over de mange år:

"Jeg har kendt kirken indefra, og jeg er ikke fremmed overfor, hvad der er sket i tiden op til 2026. Men jeg har forsøgt at træde et skridt tilbage for at se udviklingen i store træk og i lyset af Bibelen og min erfaring stille en diagnose. Det, jeg først har måttet konstatere – og det gælder ikke kun Den Katolske Kirke, men stort set alle kirkesamfund – er, at vi ikke spørger, hvad kirkens problem er i dag. Man kan godt se, at der er et problem, men man har ikke de rigtige briller på. Vi lytter til og diskutere med hinanden, men glemmer at lytte til Helligånden."

Helligånden med styrepinden

"Og her er vi tilbage ved det karismatiske. Det er kirkens grundforståelse, at det er Kristus, der er Herren, og han arbejder videre i kirken gennem Helligånden – ikke bare en gang imellem ved de store manifestationer, og så skal vi gøre resten i mellemtiden, nej, Kristus skal hele tiden gennem Helligånden have styringen over kirken. Det er her, der er et problem i alle kirkesamfund.

Men Helligånden virker bag kulisserne i langt de fleste kirkesamfund, der er åbne for Gud. For alle må komme til den konklusion, at der er noget galt, og vi må begynde forfra. Så på en eller anden måde fører Helligånden kirkesamfundene mere og mere sammen. Derfor er jeg meget positiv.

Men tilbage står der, at vi må kalde en spade for en spade: Vi kan endnu ikke definere problemerne. Derfor er min konklusion efter 65 års erfaring også, at vi stadig er blinde og døve. Ikke totalt, men i høj grad."

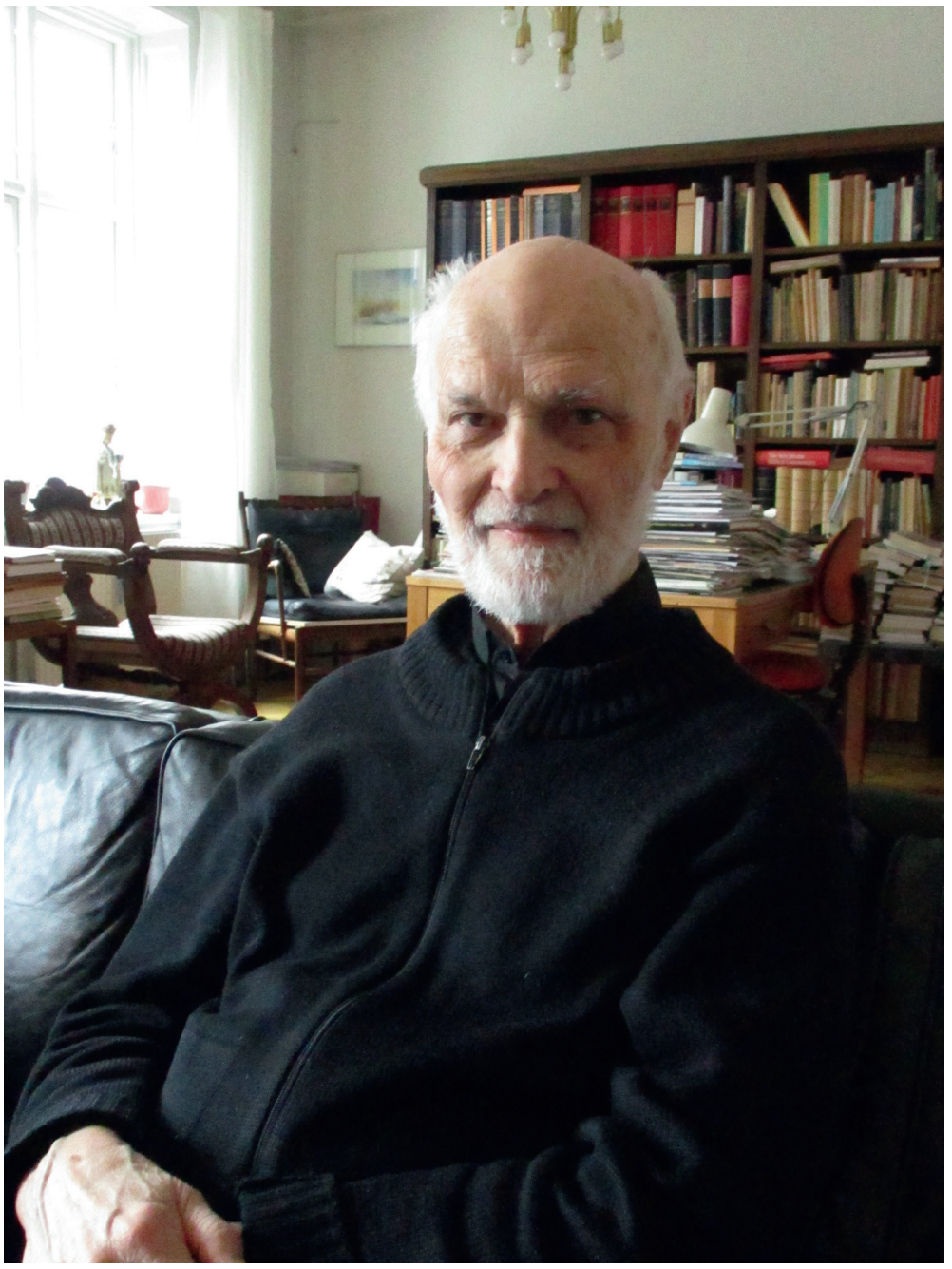

Helligånden virker bag kulisserne i langt de fleste kirkesamfund, der er åbne for Gud. På en eller anden måde fører Helligånden kirkesamfundene mere og mere sammen, mener Lars Messerschmidt. Foto: Kirsten Krog

> Det er selve Guds ord. Nu skal Gud lære mig, hvad det hele handler om. Jeg er overbevist om, at det er Guds projekt for kirken. Nu skal alle kristne igen tage Bibelen frem – og bruge den som lærebog og ikke som opslagsværk."

Der mangler tro

Lars Messerschmidt peger også på, at man kan spørge, om mange af de unge, der i dag søger mod kirkesamfundene – også Den Katolske Kirke – er reelt omvendte kristne, eller om det mest handler om ydre former. I Den Katolske Kirke er det nemlig det gamle liturgiske, ritualerne og spiritualiteten, som tiltrækker de unge. Han ser i denne tendens, at de unge søger et klart alternativ til en tom verden:

"Men jeg har en mistanke om, at det ikke er Gud, de søger, men ritualerne, noget meningsfyldt og smukt. Det er ærlige og seriøse mennesker, og så tror de, at de har fundet det i de ydre former, men det er ikke personlig tro."

Han understreger, at det er vigtigt, at de, der står for at optage nye i Den Katolske Kirke, ikke først og fremmest taler om katolicismen, men taler om Gud:

"Det er Kirkens hovedproblem i den vestlige verden, at vi ikke forkynder evangeliet. Der er så meget tradition – også dansk og protestantisk – som folk klynger sig til, men det er jo Gud, de skal klynge sig til. Det handler om at få en kontakt til Gud – ikke bare til Kirken og traditionerne."

Bibelens betydning

Ikke mindst de seneste år har Lars Messerschmidt brugt meget af sin tid på at fordybe sig i Bibelen, og hvordan man skal læse den:

"Jeg kalder Bibelen for kirkens lærebog. Det er Bibelen, der er Lærebogen med stort L. Men man kan læse Bibelen forkert. Jeg har derfor skrevet flere artikler om den rigtige måde at læse Bibelen på.

Den, der inspirerede mig til at pege på det problem, var pave Benedikt XVI, som var meget bibelkyndig og i 2010 skrev om det i rundskrivelsen 'Herrens ord'.

I 1900-tallet udviklede Den Katolske Kirke en teologi om Bibelen. Pave Leo XIII og pave Pius X tog fat på problemet om, hvordan man skal læse Bibelen i en moderne tid som Guds ord og menneskers ord. Det er et mysterium."

Når Lars Messerschmidt så skal sammenfatte, hvordan han gennem sine studier og fordybelsen i pave Benedikts skrivelse er kommet frem til, hvordan man så skal læse Bibelen, siger han:

"Den rigtige måde at læse Bibelen på er at spørge den forfatter, der har skrevet det pågældende skrift i Bibelen, fx Matthæus, hvad han vil sige til dem, han skrev for, og til mig, den enkelte i dag. Han skrev for de første kristne omkring år 80. Hvad er hans budskab til dem? Så jeg skal altså skrue tiden tilbage og lytte til, hvad han sagde til dem. Det forudsætter bibelkundskab. Og når jeg lytter til Matthæus i troen på, at det er Helligånden, der har inspireret ham, kan Helligånden komme ind og fortælle mig, hvad jeg har brug for."

En lærebog, ikke et opslagsværk

Lars Messerschmidt forklarer, hvordan mange går fejl her, fordi de udelukkende læser Bibelen for at vide, hvad Gud siger til mig, den enkelte, og springer det første led over. På den måde kører man ifølge ham af sporet, fordi man ubevidst bruger Bibelen til at understøtte, hvad man selv forstår ved kristendommen. Dermed bliver Bibelen brugt som opslagsværk og ikke som en lærebog, konkluderer han:

"Pointen er, at Gud besluttede at træde ind i vores verden, fordi vores verden havde forladt Gud totalt. Så udvalgte han et folk, Israel, og begyndte at tale til dem. Gud begyndte at tale hebræisk. De skulle så lytte, hvad de ikke altid gjorde, for Gud taler ofte forgæves. Men det, han sagde, inspirerede Det Gammel Testamentes forfattere til at nedskrive, så det kunne dokumenteres, hvad Gud havde sagt."

Dette har kristendommen så overtaget og har på samme måde nedskrevet, hvad Jesus sagde:

"Jesus kan dermed undervise os gennem det nedskrevne ord i Bibelen."

Når Lars Messerschmidt i dag bruger meget af sin tid på studier i Bibelen, er det – som han siger – ikke intellektuelle studier, selvom han forudsætter det:

"Det er selve Guds ord. Nu skal Gud lære mig, hvad det hele handler om. Så jeg bruger den metode, jeg lige har beskrevet, på mig selv. Jeg er overbevist om, at det er Guds projekt for kirken. Nu skal alle kristne igen tage Bibelen frem – og bruge den som lærebog og ikke som opslagsværk."

Gennem de senere år har Lars Messerschmidt efterhånden ikke bare fordybet sig i Bibelen men også skrevet adskillelige artikler om at læse Bibelen. Han har dog ikke planer om udgivelse, men er åben overfor, hvis andre vil udgive det. Det er også muligt at få ham til at sende det til én i en mail, hvis man er interesseret, fortæller han:

"For så længe, jeg endnu kan, vil jeg formidle budskabet i Bibelen. Det er min hovedopgave."



Efter 65 år som præst i Den Katolske Kirke har Lars Messerschmidt gjort status, både over sin egen og kirkens udvikling over de mange år. Han mener, at det er et problem, ikke kun for den katolske kirke, men for stortset alle kirker, at vi lytter til og diskuterer med hinanden, men glemmer at lytte til Helligånden.
Foto: Kirsten Krog

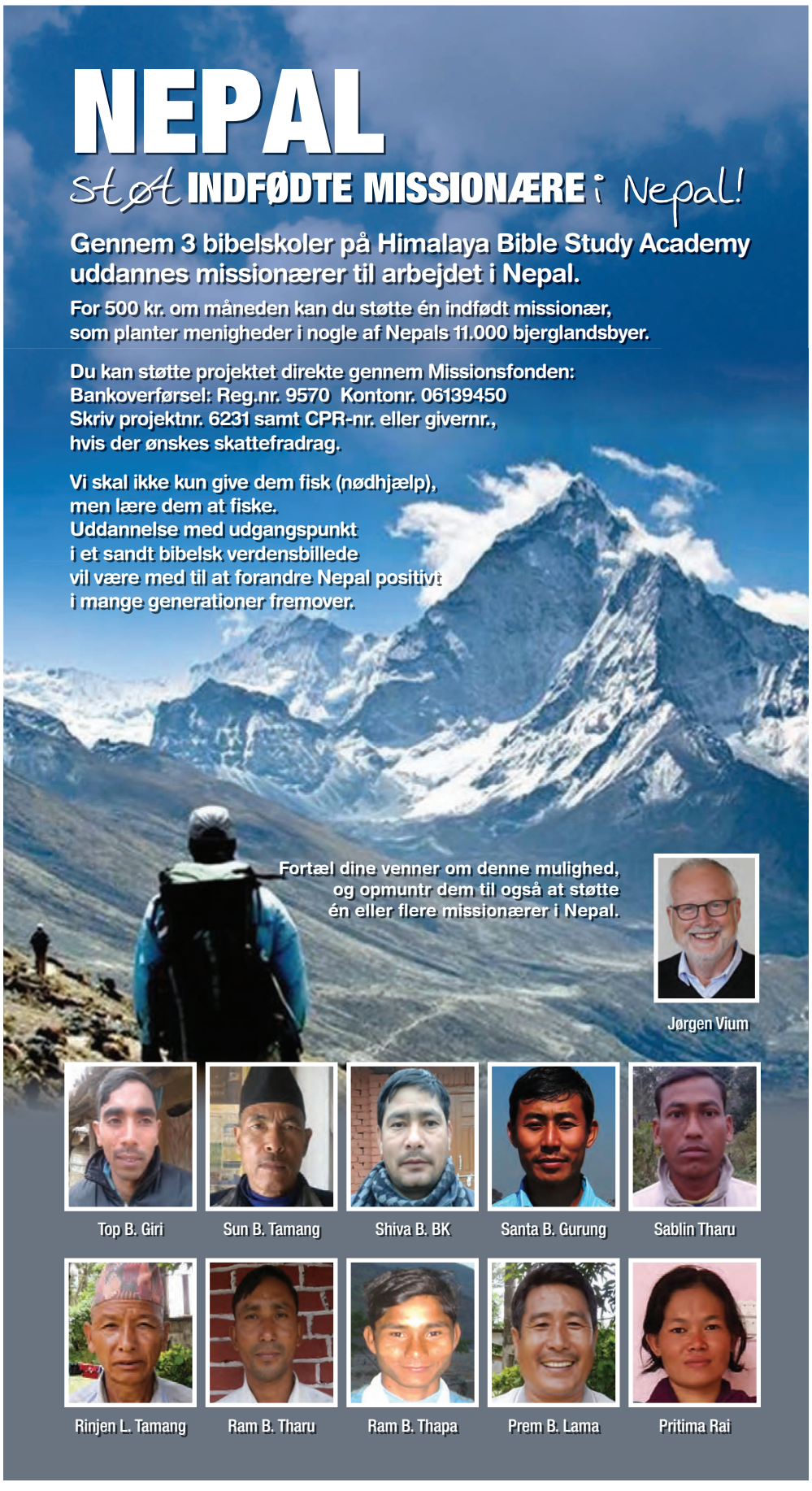

Møder & Arrangementer

Depression, angst og sorg
- ved Eleonora Skov Andersen

Temadag i Roskilde
Vindingevej 32 A, 4000 Roskilde

Fredag den 13. november 2026 kl. 9.30 – 16.30

Program:

Kl. 9.30 Kom til stede kaffe med snacks
Kl. 10.00 Velkomst
1. foredrag: "Ramt, rystet og reddet"
Kl. 12.00 Frokost
Kl. 13.00 2. foredrag: "Hvorfor sidde inde, når alt håb er ude?"
Kl. 14.30 Kaffepause
Kl. 15.00 "Fodbønnen"
Kl. 16.00 Opsamling og afslutning

Tilmelding senest d. 7.11 til: inga@krisos.dk / 20763037

Pris: 300 kr. for hele temadagen inkl. mad.
Betaling ved tilmelding på MobilePay 910127,
konto 1551-0016204641 eller kontant på dagen.
Udførligt program på krisos.dk

Alle er velkomne!

krisos.dk – i bøn og tjeneste for social- og sundhedssektoren

Full Gospel Business Vestegnen Afd.

En tværkirkelig forening
FGB Danmark
Lørdag d. 24.10. 2026 kl. 14.00
"Brohuset" Vejlebrovej 45 , Ishøj
Bus 127, 128. 225, 400S, 600S, Letbanen og S-tog linie A

Gæstetaler: Per Horndrup
Rocker og psykisk syg blev et Guds barn



Per havde egentlig en god barndom, men som 13 årig begyndte han at ryge og drikke og som 15 årig at gå på værtshus med sin far. Hans interesse for motorcykler gjorde, at, da han mødte en fra en motorcykelklub, var han solgt på stedet og blev medlem og senere medlem af flere rockerkluber med fester, våben og kampe mod andre. Til sidst knækkede filmen og han røg på psykriatrisk hospital. Vel ude af det brændte hans hus ned om ørene på ham. Boede alle mulige steder bagefter. Mens han gik forvirret rundt og forsøgte at finde hoved og hale på alt det, mødte han to flinke mennesker, der spurgte, om han kendte Jesus.
Til en MC-fest mødte der en MC-gruppe op med en af hans gamle fjender. Denne gruppe viste sig at være en kristen motorcykelklub, som hans gamle fjende var med i og som fortalte ham, at Jesus ER vejen frem. – Per kører nu i en kristen MC-klub og evangelisere.
. Personlig forbøn bagefter.

Kaffebord kr. 50,- (Fri entré)
Musik til lovsangene Peter Lauersen

Tilmelding nødvendig (gerne på SMS) til:
Børge Laustsen tlf. 30 32 12 01
eller email - president@fullgospel.dk

Hjemmeside:
www.fullgospel.dk



Stillinger

Pædagogisk eller sundhedsfaglig person søges

Bofællesskabet Kernehuset i Ans (ved Tange sø) søger en ny medarbejder, da en går på pension.

Søg gerne stillingen, hvis du har lyst til at arbejde i det pædagogiske felt.

Flere uddannelser kan være relevante.

Timeantal: 30-37 timer.
Tiltrædelse pr. 1 december eller januar.

Se mere på
kernehuset-ans.dk

KERNEHUSET
Del af: Kristelig Handicapforening



Stillinger i avisen eksponeres også på Udfordringens JOBMARKED
udfordringen.dk/job

Erhverv



Bolig

Lejlighed i Erritsø Missionshus

Kan lejes fra 1. november 2026

Lejligheden er på ca. 60 m² og beliggende på 1. sal.
Den består af stue, køkken, soveværelse
og toilet/vask/bruser.

Adresse: Erritsø Bygade 87, 7000 Fredericia

Husleje: 5.500 kr. inkl. vand, el og varme /måned
+ depositum. Indskud 16.500 kr.

Evt. kan der aftales 'pedelopgaver' mod reduceret husleje.

Henvendelse til formand Per Søgaard:
persoegaard47@gmail.com / 40165529

Se udgivelsesoversigt og prisblad på
udfordringen.dk/annoncer
Kontakt: Tlf.: 2681 7718 -
annoncer@udfordringen.dk

Dyk ned i frelsesværket - find bøgerne på HOSIANNA.DK

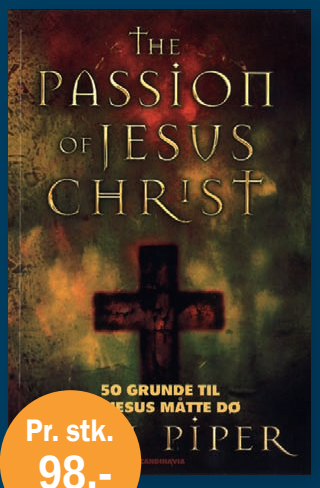



Pr. stk. 98,-

HUSK! Fast lav fragt 35 kr.*
*Gælder ved levering i DK

50 grunde til at Jesus måtte dø
The Passion of Jesus Christ: Hvorfor kom Jesus Kristus til verden for at dø? Hvorfor måtte han lide både en fysisk og åndelig død?

TORINO-LIGKLÆDET
Overskuelig sammenfatning af fakta om det mystiske ligklæde i Torino, som forskere gennem mere end 30 år har undersøgt.

Bøger af bibellærer Derek Prince



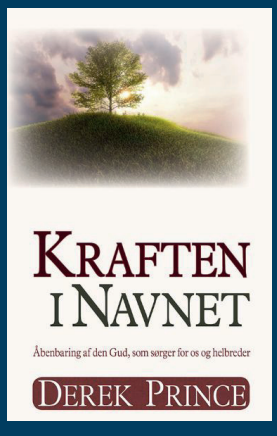



Købt med blod
På korset udholdt Kristus alt det onde, som tilkommer os, og i stedet fik vi del i alt det gode, der tilkommer Ham. 200 kr.

Kraften i navnet
Åbenbaring af den Gud, som sørger for os og helbreder. Find ud af, hvor rig Gud er, og lær Ham mere inderligt at kende. 200 kr.

Stillinger

OM OS OG DET PRAKTISKE

Bornholmerkirken er en evangelisk luthersk frimenighed med plads til forskellighed. Vi er et fællesskab med både børn, unge, voksne og ældre. Stillingen kan være fra 50-100%, og hvad vi sammen lander på, vil afgøre din kollegas ansættelsesgrad. Vi håber, du kan starte 1. januar 2027.

Har du spørgsmål, kan du ringe til formand Charlotte Nielsen på 4045 0490 eller næstformand Henrik Kjer på 2092 4384.

Løn og vilkår læner sig op ad gældende overenskomst i folkekirken.

Vi afholder samtaler løbende, så tag endelig kontakt!

Send din ansøgning og dit CV til: formand@bornholmerkirken.dk

Læs mere og se det fulde stillingsopslag her:

Bornholmerkirken har brug for dig!

Søndag formiddag er det gamle forsamlingshus i Vestermarie fyldt med bornholmere fra hele øen. Nogle er kommet tidligt for at øve lovsang – andre til bøn. Du skal stå for søndagens prædiken og er i gang med at koordinere de sidste detaljer med dagens gudstjenesteleder, som også har overblikket over de ca. 15 frivillige.

Kl. 10.30 begynder gudstjenesten. Vi byder hinanden velkommen, synger og beder. Børn og teenagere går med lederne til Bobleriget, hvorefter de voksne lytter til din prædiken.

Senere samles vi alle igen til lovsang, forbøn og nadver. Måske har der været en tungetale i løbet af gudstjenesten, som udlægges, inden gudstjenesten afsluttes med programmets sidste punkt, meddelelser. Her fortælles om ugens program: De Grå Ressourcer, Hyggekrogen, B-grupper (cellegrupper) og Åben bibelstudiegruppe. Du har forberedt undervisning/kursus, som du fortæller om. Der informeres om den årlige menighedslejr, som en gruppe frivillige har planlagt.

Efter gudstjenesten spiser du frokost sammen med menigheden i kirkens lokaler, hvor alle har taget lidt med, som vi deler i en fælles buffet.

Lyder det som en menighed for dig?
Så er det måske lige præcis dig, vi leder efter.

Læs mere om, hvem vi er, her:
bornholmerkirken.dk

bornholmer kirken

Dansk- og klasselærer søges

– til 4. klasse nu og til dansk i 1. klasse i næste skoleår

ESAJASSKOLEN

Esajasskolen er en skole med korte beslutningsveje, tæt samarbejde og plads til initiativ. Er det mon noget for dig?

Vi leder efter en lærer, der kan gøre dansk levende, skabe ro om læringen og opbygge gode relationer til både børn og forældre. Du skal være en tydelig og nærværende lærer, der kan sætte retning og samtidig give plads til nysgerrighed, humor og fællesskab.

I dette skoleår indgår også engelsk i 4. klasse samt engelskundervisning på mindre hold. Der kan desuden være tysk på skemaet, men manglende tyskkompetencer skal ikke afholde dig fra at søge, da fagfordelingen kan ændres. Der er mulighed for deltidsansættelse.

Vi lægger vægt på, at nye medarbejdere får en god start gennem vores mentorordning. Fra næste skoleår får vi desuden to 1. klasser, hvilket skaber gode muligheder for tæt samarbejde, sparring og fælles udvikling af undervisningen.

En lille skole med udsyn

Esajasskolen er en skole, hvor det kristne menneskesyn udgør rammen for nærvær, tydelighed og omsorg. Samtidig har vi et godt blik ud over skolens egne mure. Vi tror på, at man bliver dygtigere af at møde andre måder at undervise og være skole på.
Derfor rejser vores medarbejdere ud for at hente inspiration og dele erfaringer. Vi har blandt andet sendt lærere på kurser i Norge, haft medarbejdere på inspirationstur til Irland og sendt kolleger til Berlin. Vi har også påbegyndt et samarbejde med en tysk skole og er en del af Erasmusprojekter, som giver mulighed for både faglig udvikling og internationale møder.

Esajasskolen er en kristen friskole med 260 elever. Vi er ikke større, end at alle kender hinanden, og ikke mindre, end at man altid kan finde en kollega, der har et godt råd på lager.

Ansøgningsfrist er 24. oktober. Samtaler afholdes i uge 44.

Har du spørgsmål, er du velkommen til at kontakte skoleleder Mark Lindberg-Christensen på tlf. 36 32 10 01.

Ansættelse sker efter overenskomst mellem Finansministeriet og Lærernes Centralorganisation.

Vi søger en lærer, som kan se sig selv i en skole, hvor det kristne værdigrundlag er en naturlig del af hverdagen. Fortæl os, hvad det betyder for dig.

Ansøgning og CV sendes i én samlet PDF til: mlc@esajasskolen.dk
Læs mere om skolen på www.esajasskolen.dk

Vi glæder os til at høre fra dig!

LÆSERINDLÆG

Vi må aldrig glemme dagen, hvor verdens moral blev sat på prøve

7. oktober 2023 vil stå som en af de mørkeste dage i vores moderne historie.

Det, der skulle have været en fejring, en fest, et fællesskab og en musikalsk glædesfest, blev i løbet af et øjeblik, et splitsekund, i nogle få morgentimer forvandlet til et helvede og et levende mareridt i Negevørkenen. Det forandrede staten Israel, jøders liv over hele verden og vores fælles fremtid for altid.

Terrorangrebet, som ramte israelske, musikelskende unge, uskyldige civile, spædbørn og ældre, vil for altid være et makabert hul, en sort plet på nethinden. Det har skabt dybe traumer og menneskelige sår hos dem, der blev ramt, med vidtrækkende følgevirkninger og uanede konsekvenser internationalt.

Derfor er 7. oktober en dato, der kræver vores kollektive opmærksomhed, både personligt og nationalt, og som aldrig må fortrænges eller glemmes.

Begivenheden vil endnu en gang stå som et vidnesbyrd om menneskets faldne natur, den iboende ondskab og hadets rå magt, når den får lov til at udfolde sig frit.

At insistere på, at vi skal huske 7. oktober, handler ikke om politisk positionering eller geopolitiske skyttegravskrige.

Det handler om at se menneskene bag de ufattelige tal og skæbner: Børnene, der gemte sig i beskyttelsesrum, de unge, der flygtede for livet, og bedsteforældrene, der blev skudt eller revet ud af deres egne hjem og ført bort.

Når vi taler om, at tragedien aldrig må glemmes, handler det først og fremmest om respekt for ofrene, både de levende og de døde, og om at lære af historien – hvis vi da er i stand til det!

Vi taler om tusindvis af liv, unge som gamle, der blev brutalt slukket som lysende stjerner på himlen, hvorefter natten blev kulsort. Tusindvis af efterladte, en hel nation og jøder i udlandet sidder tilbage med en bundløs sorg, angst og et uendeligt tomrum.

Vi må aldrig holde op med at rette søgelyset mod de uskyldige, ofrene og dem, der blev taget som gidsler, voldtaget og tortureret – mødre, fædre, børn, naboer, venner og tilfældige mennesker – som blev revet bort fra deres kære og kastet ind i et umenneskeligt fangenskab, drevet af had.

Lidelserne og den konstante angst, som deres efterladte og trosfæller rundt om i verden – jøden i dit nabolag – lever med hver eneste dag, forpligter os til at holde opmærksomheden skærpet og sandheden fremme.

Det er, som om vi ikke vil forstå, at aksiomerne er ubestridelige, hvis ligningen skal gå op.

Hvis vi ikke tager Israel med i betragtning (0), overser vi en korrekt løsning og får et forkert svar, fordi ligningen ellers bryder sammen.

Hvis vi tillader grusomhederne at blegne, mens breaking news overdøver dem, ondskaben eskalerer, og det hele blot mødes med symbolske sanktioner, toldsatser, trusler om boykot og en fredspris som belønning for antisemitiske holdninger, risikerer vi noget livsfarligt:

At normalisere det unormale!

At gøre Hamas til helte, samtidig med at det bliver langt vanskeligere for den enkelte at stå frem med sin identitet som jøde.

Faren er, at den absolutte uretfærdighed, der blev begået den 7. oktober, reduceres til en fjern historisk fodnote, og at den løgnagtige forståelse fortsat bliver udgangspunktet for den internationale konfliktløsning.

Vores fælles ansvar er at holde den 7. oktober levende i vores kollektive bevidsthed som et udtryk for engagement i menneskeværdet.

Det kræver, at vi tør stå op for den smertefulde sandhed uden at vende ryggen til dem, der rammes, frem for at vælge den letteste vej ud af modstanden – ligegyldigheden.

At huske er et valg

Vi skal bære historierne med os: Billederne af ansigterne på dem, der lider omkring os, og de knuste fremtidsdrømme. Ikke for at puste til mere had, men for at styrke og kalibrere det moralske kompas, der fortæller os, at terror aldrig under nogen omstændigheder kan retfærdiggøres, forties eller ties ihjel.

At huske er et valg – en aktiv, personlig og bevidst handling!

Det er vores ansvar. Det skylder vi ofrene, de efterladte, os selv og vores fremtid.

Brian Jensen
Pensionist, tidl. diakon og præstevikar i Den Norske Kirke

Læserindlæg er udtryk for læserens egen holdning. Udfordringen forbeholder sig retten til at forkorte og udelade indlæg. Send dit indlæg til: redaktion@udfordringen.dk

Løs ugens kryds og tværs - og vind et gavekort!

Træn hjernecellerne – og vind måske et gavekort!

Vinder i kryds & tværs i uge 41-2026:

Agnes Poulsen
8882 Fårvang

Kodeord: Agterlanterne

Du kan også vinde et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk, hvis du finder kodeordet i denne uge ved at sammensætte de bogstaver, der står i felterne med tal.

Skriv kodeordet og send det sammen med dit navn og din adresse til: mail@udfordringen.dk

Kodeordet skal være Udfordringen i hænde senest tirsdag den 27.10.26. Vinderen får direkte besked (tjek mappen uønsket mail, hvis du ikke har modtaget din gavekode) og offentliggøres her på siden den 1.11.26.

Blandt de indsendte løsninger trækkes hver uge lod om et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk. Vælg mellem bøger, bibelord i træ, bibler, m.m.

Kryds og tværsen leveres af bureauet Kehlet Aps, Varde.

God fornøjelse!

Scan qr-koden og se løsningen for uge 41:





HEDELAG
1X2
ONDER
RENDE
BAKKE
AFDRAG
NYVA-SKET
PLOVEN
BLAD-HOLDER
UNIKUM-MET
HÆKKEN
DRENG
FORSTÅ VANDRE
BLØDDYR
GUDINDE BLI-VENDE
2
FORSAMLING
FORBAV-SET
OMV. FØLGE
DRIK BLAN-DING
ÆRLIG STÆVNE
PLADE MISTRO
FARER OPFØRE
GRÆS-MARKER
SINKER
3
UDRÅB LEM
MAD VRIDE
FORHIP-PET
FORUN-DERLIG FODERET
4
REST EFTER-RETTEN
Ø
LED LYD
STYR-TEDE NED
PÅLÆG FØR EU
MALM
5
STEDORD
VIRKE
SPISE-STED
KIGGE VÆGT-ENHED
NABOER
FØLGE PIGE
GEJST
HÅRDT METAL
6
TO ENS STATER
NEDKØLE
FARTØJ GADE
RUMMET
ALL RIGHT
7
MÅLE DRILLE
Ø
HORN-PLADEN
8
BOD
DYR
RAMME
EKSISTE-RER
TONE BAG-VÆRK
TILTALE BEHOL-DERE
ROMER-TAL
TAGET TUNG-HØR
APPARAT TRÆ
FOR-HOLDS-ORD
PRØVE IND-HENTE
UBE-KENDT RØRE
UBEBOET
9
SMERTE KENDE-ORD
UNION KORT
MÅLER KRIGS-GUD
INDGAN-GEN
SKRÆNT SKURK
INDLY-SENDE AFSNIT
MULIGT
RØG JAG
AMOR SKITSERE
BINDE-ORD
PARTI UAFHÆN-GIGE
HØST ENG, OM-RÅDE
TALORD GUF
10
50 MUSIK-TEGN
LISTIG KANT
11
DYR DEN ÆLDRE
PLUS LØFTE
TRÅDT TRENDY
DEKOL-LETEREDE
VÆKST
EKSPERT

Find bøger fra mange forskellige forlag på
Hosianna.dk
*Fast fragt på 35 kr. uanset hvor meget du bestiller**
**Gælder ved levering i DK*





Giv et abonnement i gave!

Et abonnement på Udfordringen er en gave som varer længe!
- Med den trykte avis har man også adgang til alle artikler på nettet.

Bestil pr. mail på abonnement@udfordringen.dk eller ring på tlf. 7456 2202.





Udvalgte programmer på DR / Kristne TV-kanaler

DR1

Søndag 18/10
10.00 Gudstjenesten: Bjarne Corydon - Kan vi handle os ud af alt?
Bjarne Corydons liv har været præget af en ihærdig handlekraft og evne til at tage stilling. Derfor har Sofie Østergaard inviteret ham med til gudstjeneste i Gentofte Kirke, hvor præst Adam Garff stiller skarpt på det handlende menneske. For i kirken er det ikke vores indsats og handlinger, der er det vigtigste. Her kan vi overlade noget af det hele til Gud, mener han.

Lørdag 24/10
18.50 Før søndagen
Katrine Muff og Mathias Hammer introducerer og synger ugens salme 'Han glemmer mig aldrig'.
I 'Før søndagen' synger Muff, Hammer og DRs kor fra den store danske sang- og salmeskat, der er opbygget gennem århundreder.



Bjarne Corydon, cand.scient.pol, generaldirektør i DR og tidligere finansminister, og programvært Sofie Østergaard er til gudstjeneste i Gentofte Kirke. Foto: Martin Rieck

DR2

Søndag 18/10
14.50 Gudstjeneste fra Gentofte Kirke. Genudsendelse fra DR1.

Mandag 19/10
23.25 Jesus i dit feed
De deler deres kærlighed til Jesus på TikTok - i håbet om at inspirere andre. Kristne influencere - eller Jesus lovers, som de kalder sig selv - fylder stadig mere i unges feeds på sociale medier. For dem blev mødet med Jesus en redning. De tror på, at Jesus er vejen ud af mørke tanker, angst og de bekymringer, som mange unge kæmper med. I denne dokumentar kommer vi helt tæt på de unge kristne influenceres egne historier om at finde troen. De lever med Jesus i centrum og lader sig guide af deres læsning af Bibelen - også når det handler om kontroversielle emner som sex før ægteskab.

Onsdag 21/10
01.30 Jerusalem - Kampen om den hellige by (3:6)
Amerikansk dokumentarserie fra 2021. (Jerusalem: City of Faith and Fury). Jerusalem, 1187 e.Kr. Byen er nu en hellig stad for verdens tre store religioner: jødedommen, kristendommen og islam. Men jøderne er blevet fordrevet fra Jerusalem og bor i eksil i Europa og Afrika. Under det tredje korstog støder sultan Saladin og den engelske kong Richard Løvehjerte sammen i en episk kamp. Hærene udkæmper slag efter slag, og hærførerne er fast besluttede på at erobre Jerusalem i deres egen guds navn.

18.55 De ville dø for sagen: Marie & revolutionen
Marie Sofie Nielsen er en af arbejder- og kvindebevægelsens store skikkelser. I første halvdel af 1900-tallet var hun overbevist om, at revolutionen var lige om hjørnet. Hun var parat til at tage våben i hånd og dø for et socialistisk Utopia, hvor alle var lige.

KKR-TV i DK

Se kristent tv døgnet rundt her:
1. I hele landet på dit tv med en KKR tv-boks. Bestilles på www.kkrtv.dk / seerklubben@kkr-tv.dk eller tlf/sms: 35 31 00 57.
2. På MoreTV via TV, mobil og tablet i hele landet. Læs mere og bestil på moretv.dk eller ring 69 16 16 20 for mere info. Programoversigt på: kkrtv.dk/programmer.

FGP-TV

FGP-Huset, Nygade 17,
3782 Klemensker, Tlf. 40870533
Mail: post@FGP.dk
Udsendelserne kan ses på FGP-TVs hjemmeside www.FGP.dk (Menupunkt: FGP-TVs IT-kanal)
Derudover minimum fire gange ugentlig på GospelChannel. Blandt andet onsdage kl. 19.00 og lørdage kl. 11.30.
GospelChannel er en gratis kanal på bl.a. CanalDigital.

Kanal 10

Kanal 10 er en norsk tv-kanal, der tjener som platform for forskellige kristne kirkeretninger med en vision om at vise, hvad der sker i kirkerne i Norge. Kanalen sender også danske programmer og indgår i MoreTV pakken. Se mere på www.kanal10.no

SAT-7

Fire tv-kanaler som kan ses på Appen SAT-7 Plus:
• SAT-7 ARABIC (for familier på arabisk)
• SAT-7 KIDS (for børn på arabisk)
• SAT-7 PARS (for persisktalende seere i primært Iran, Afghanistan og Tadsjikistan)
• SAT-7 TÜRK (for tyrkisktalende seere i primært Tyrkiet og Aserbajdsjan)
Se mere på www.sat7.org og facebook.com/SAT7Network

More 2 life TV

Regionalt TV i MUX 1. Kanal Nord: Mandag - tirsdag 8:30, onsdag 23:00, torsdag 21:00, lørdag 10:00, søndag 11:00. Kanal Øst: Mandag - torsdag 8:30, lørdag 11:30, søndag 15:00. Kanal Hovedstaden: Tirsdag 11:00, onsdag 15:30, torsdag 11:00, fredag 05:00.

Loveworld TV

Kanal ASTRA 2a, 2b, 2d
28,2 grader E= øst. Engelsk kanal. Undervisning og helbredelsesudsendelser. Ekstra parabol muligvis nødvendig. Program og yderligere info.: www.loveworldtv.co.uk/

Airport UCB TV

Sender på regionale digitale net www.ucb.dk/ucbtv.htm
Hovedstaden (Airport TV)
Mandag 07.30-08.00, torsdag 05.30-06.00, søndag 08.30-09.00, søndag 15.30-16.00.

GOD TV

Tlf. 98 90 91 50 - Email: info.scandinavia@god.tv
Download en app til iPhone, iPad eller Android eller se www.god.tv, hvor der findes 20 web kanaler 24/7.GOD Channel kan også ses 24/7 via parabol: ASTRA 4A 5º Ø Frekvens: 11.996 GHz, Polarisation: H, Symbol Rate: 27,500 Symbol/s: FEC: ¾. Kan også modtages fra Hotbird 13° øst og Eurobird 28,5° øst. Indgår i TV-pakken hos MoreTv. Findes i mange bredbånds- og kabelnet.

Andre kanaler

På Thor 1o vest:
Vision Norge, Gospel Channel
Fr. 11247 Pol V Sr 24500 Fec 7/8.
På Astra 1 19,2o øst: Bibel TV Fr. 10832 Pol H SR 22000 Fec 5/6.
Astra 2 28,5o øst:
TBN Europe Revelation

Web-tv

GOD TV: www.god.tv
DKNET.TV www.dknet.tv
TBN - Trinity Broadcasting Network: www.tbn.org

Tysksproget TV

Tysksprogede TV-Kanaler med satellitmodtagelse: Canal Digital: Via Astra modtages bibeltv.de og hopechannel.de.
Hopechannel.de:
Onsdag kl. 13.00 og kl. 19.30. Torsdag kl. 16.00. Fredag kl. 10.00 og kl. 20.15. Lørdag kl. 9.15.
Die Bibel-Das Leben - en kristen gæst fortæller i interview om sin "vandring", produceret af den tyske Adventistkirke.
Bibeltv.de: Tirsdage kl. 22.00 - 22.30: ICEJ - Faszination Israel med Gottfried Buhler. BibelTv er en afdeling af Evangeliums Rundfunk, som udsendes fra Wetzlar. Hope Media (Stimme der Hoffnung) = Hope Channel udsendes fra Alsbach-Hähnlein.



Morgenandagten

Du kan se og høre den direkte radiotransmission på P2 af Morgenandagten fra Domkirken i København på DR 2. Sendes alle dage fra mandag til lørdag kl. 8.05.

Radio - Programmer om tro på P1

Søndag 18/10
10.00 Gudstjeneste fra Hans Egedes Kirke, Københavns stift. 20. søndag efter trinitatis
Medvirkende:
Prædikant: Louise Sihm Knudsen
Organist: David Lau Magnussen
Vært: Katarina Lewkovitch
Salmer:
DDS 752: Morgenstund har guld i mund
Fader vor, du, som i himlen bor.
Tekst: Louise Sihm Knudsen.
DDS 368: Vintræ og grene
DDS 730: Vi pløjed og vi såed
DDS 375: Alt står i Guds faderhånd

11.03 Pilgrim - Om kunsten at undre sig
Insekternes verden åbner for livets forunderlige storhed. Forundringen rammer tanker og følelser, når vi kommer i øjenhøjde med insekternes verden. For hvordan kan en så lille verden gemme på så vilde fænomener med direkte tråde ind i vores eget liv?
Fra en myretue i Løvenholm skov fortæller biolog og forfatter Joachim Offenberg om insekternes forunderlige livsverden.
Vært: Anders Laugesen.
(Sendes også 4.03).

15.03 Hvad ville Jesus have sagt?: Jesu hverdag i evigheden
En lytter er blevet nysgerrig: Hvad laver Jesus egentlig i evigheden? Og hvis præsterne kan svare på det - er det egentlig ikke bare en "trøstepille", de giver for at give mennesker mulighed for at håndtere, at de har det til fælles, at de alle skal dø? En anden lytter er voldsomt udmattet af fordringerne fra Jesus: "Jeg vil gerne leve et godt, kristent liv, men for mig bliver det mere en akademisk overbevisning end en egentlig tro." Hvad stiller man op med det, lyder spørgsmålet. Endelig er en tredje lytter kommet i tvivl om, hvornår man egentlig kan betegnes som død. "Hvis man erklæres hjernedød, men maskinerne, livet afhænger af, først slukkes dagen efter - hvornår er man så egentlig død," lyder spørgsmålet. Præsterne i panelet er sognepræst Sofie Skamris Pedersen fra Nørlunds Pastorat i Nordjylland, "ø-præst" på Ærø Brian Dan Christensen og generalsekretær Keld Dahlmann fra Dansk Oase. De er alle gæster hos vært Anne-Grethe Bjarup Riis. Sendes også lørdag 22.03.



Den 18. oktober er generalsekretær Keld Dahlmann fra Dansk Oase en af præsterne i panelet i 'Hvad ville Jesus have sagt'. Lyt til programmet søndag kl. 15.03.

Torsdag 22/10
11:03 Bibelen Leth fortalt
Forfatter Kristian Leth mener, at Bibelen er verdens vigtigste bog. Journalist Lauge Hendriksen læser de hellige skrifter for første gang. Sammen forsøger de at besvare spørgsmålet: Kan vi overhovedet forstå os selv og det samfund, vi lever i, hvis ikke vi forstår Bibelen? Tilrettelæggelse: Kristian Leth og Lauge Hendriksen. Sendes også 21.03 og lørdag 16.03).

Søndag 25/10
10.00 Gudstjeneste fra Lyngby Kirke, Helsingør stift. 21. søndag efter trinitatis
Medvirkende:
Prædikant: Daniel Vallentin Kjer
Organist: Regina Bruun, Birgitte Lindum, obo
Vært: Jon Kaldan
Salmer:
DDS 743: Nu rinder solen op
DDS 510: Nu har jeg fundet det
DDS 692: Du skal i denne verden ej
DDS 299: Ånd over ånder

Kristen lokalradio

København Rhema Radio

Morgenradio fra 06.00 til 10.00 på 106.3 FM. Lørdag kl. 06.00 til 13.00 Søndag kl. 06.00 til 21.00 på 106,3 FM. Natradio fra 00.00 til 06.00 på 103.4 FM
UCB Media på nettet 24/7: ucb.dk

Lumi Radio Aalborg

Sender prædikener, bibelundervisning, mødereportager og musikudsendelser med kristen musik 33 timer om ugen: lumiradio.dk, facebook.com/lumiradio. FM 92.2 MHz, 106.5 MHz, 107.4 MHz

Arkens radio

Kanal 2 i Esbjerg
Frekvens: 93.5 MHZ
Sydenergi: 90.3 MHZ
Web: arkensradio.dk

Norea Radio Danmark

Webradio - http://norea.dk

Radio Ådalen

Egen antenne: Opsund: 96.4 MHz | Lønborg: 107.1 MHz
Fællesantenne
Skjern: 97.0 MHz samt netradio: www.radio-aadalen.dk

Nordsjællands Kristne Radio & Radio KUR

Egen antenne: FM 92,8 MHz
Stofa net: 96,8 MHz
Netradio og podcast
Radio KUR (Kristen Ungdomsradio): Sender via egen YouTube kanal og via Facebook
www.nkradio.dk

Radio fri-born.dk

Pinsekirken Bornholm, Sagavej 5, Rønne, sender internet-radio 24/7. Kan høres på mobil, iPad mm. ved at hente den globale lydstreaming-tjeneste TuneIns radio-app i PLAY og APP-Store. Når appen er installeret, søg efter fri-born.

Podcasts om tro

På Udfordringen.dk/podcast/ finder du link til forskellige podcasts om tro, Jesus og kristendom.
Info. om podcast kan sendes til: redaktion@udfordringen.dk

Sådan kan du også være med til at støtte Udfordringens vigtige tjeneste

Giv gaver med skattefradrag via Missionsfonden på konto 9570 - 0006 139450.

Skriv, at du vil støtte:

Projekt 5127 - Avisen Udfordringen

Gaver uden skattefradrag kan indbetales direkte på Udfordringens bankkonto: 7040 1830446 / MobilePay 717371
(Skriv under bemærkninger, at det er en gave).

Obs! Missionsfonden er også godkendt til at modtage testamentariske gaver uden arveafgift. Kontakt Udfordringen eller Missionsfonden på tlf. 47174040 eller via e-mail på adressen: mfond@mail.dk

Gaver uden fradrag via Udfordringens MobilePay:





Deltagerne i Jesus Victory March bevægede de sig gennem Aabenraa den 10. oktober, mens de viste støtte til forfulgte kristne.

Forrest i blå frakke ses dagens hovedtaler, Samuel Nymann Eriksen fra Dansk Europamission. Foto: Joash Manning

Jesus Victory March i Aabenraa viste støtte til forfulgte kristne i 12 lande

Af Anne Manning-Pedersen

På JESUS VICTORY MARCH flyeren stod der: Vi står sammen og vi går sammen!!
Vi går sammen, fordi vi er et i Kristus! Vi gør det tværkirkeligt, fordi alle er hjertelig velkommen! Vi takker Gud at vi kan i Danmark, mens mange i andre lande ikke må!

Marchen var en tværkirkelig kristen solidaritetsdemonstration - en offentlig markering i Aabenraa den 10/10 fra 11-14.00, hvor deltagerne viste deres støtte til de kristne samfund i andre lande, der ikke kan bekende deres kristne tro uden risiko for at blive undertrykt, chikaneret eller forfulgt. Deltagerne bar flagene fra de 12 mest forfulgte nationer: Nordkorea, Somalia, Yemen, Sudan, Eritrea, Syrien, Nigeria, Pakistan, Libyen, Iran, Afghanistan og Indien.

Den 5-km rute tog lidt over 2 timer med tre korte pauser til bøn: først ved Bønnebjerget, også kaldet Galgebakken, og så ad gågaden, ad Aabenraa kystvejen til Rådhuset, Skelbækvej 2, hvor den sluttede. Bagefter blev der ved Nicolaihuset serveret kage og kaffe til de 50 deltagere, som inkluderede både unge og gamle - en mor med tre børn i alderen 1 til 6 år, en kvinde i kørestol, en kvinde på en elektrisk trehjulet handicapcykel og folk over 80 år!

Solidaritet med forfulgte

Arrangørerne udtalte om baggrunden for marchen:

- I Bibelen står der, at vi som kristne skal bede for vores regeringer, så vi kan leve i fred og få lov til at praktisere og forkynde vores kristne tro, for Gud ønsker, at alle mennesker skal komme til erkendelse af den sandhed, der er i Jesus. På baggrund af dette beder vi regelmæssigt for vores by og vores regering.

Vi glæder os over forsamlingsfriheden i Danmark og er taknemmelige til Gud for, at vi har frihed til at praktisere og forkynde vores kristne tro.

Vi vil ikke tage det for givet, og derfor marcherer vi i solidaritet med kristne i de forfulgte dele af verden, som ikke har mulighed for at mødes overhovedet, hvis de vil undgå chikane, undertrykkelse og forfølgelse på grund af deres tro.

Bibelen fortæller os klart, at forfølgelse er en del af vores discipelsskab, men i Apostlenes Gerninger kapitel 16 og 22, da Paulus blev nægtet sine borgerrettigheder som romersk borger, protesterede han og gjorde krav på sine rettigheder.



Deltagerne bar bannere, som hyldede Jesus - og flag fra 12 af de lande, hvor kristne forfølges mest. Foto: Joash Manning

Så selvom forfølgelse er en del af en kristens liv, er det ikke forkert at gøre krav på vores borgerrettigheder eller stå op for andre kristnes rettigheder, når de bliver nægtet disse.

Kristne udgør mere end 75% af alle ofre for religiøs chikane og forfølgelse på verdensplan. Mere end 388 millioner udsættes for forskellige former for diskrimination og forfølgelse, blot fordi de kalder sig kristne. De bliver forfulgt, fordi de ses som lette mål, der ikke tager hævn eller kæmper imod. Det er derfor, vi vil vise vores støtte offentligt til dem, som ikke selv kan protestere mod krænkelsen af deres borgerrettigheder.

Vores mening er baseret på Bibelen, som siger i 1. Kor. 12,26: "Hvis én del lider, så lider alle de andre legemsdele også, og hvis én del bliver hædret, så glæder alle de andre dele på legemet sig også." Og Hebræerbrevet 13,3 siger: "Husk fortsat dem, der sidder i fængsel, som om I selv var i fængsel sammen med dem, og dem, der bliver mishandlet, som om I selv led."

En deltager sagde: Vi hører mange vidnesbyrd om, hvordan vores bønner og moralske støtte hjælper kristne i forfulgte lande med at holde fast i deres tro på trods af de svære tider, de dagligt står over for. Derfor står vi sammen med dem og beder om, at vores støtte på én eller andet måde opmuntrer dem til at holde fast i trofasthed og frimodighed, indtil de oplever gennembrud personligt og som et samfund.

Drivkraft for vækkelse

Samuel Nymann Eriksen, generalsekretær for Dansk Europamission, var dagens taler. Han var meget taknemlig for solidaritetsmarchen for forfulgte kristne. Han kunne især godt lide marchens titel – *Jesus Victory March* – fordi det er præcis sådan, mange forfulgte opfatter deres situation – ikke som noget mørkt og trist, men som en drivkraft for vækkelse på trods af deres trængsler.

Forfølgelse og vækkelse går hånd i hånd, sagde han. Fx har otte kirkeledere i Iran lidt martyrdøden mellem 1979 og 2005, over 20 afsoner fængselsstraffe, og flere arresteres løbende. Dog indikerer en Gamaan-meningsmåling fra 2020, at omkring 1 million er konverteret til den kristne tro siden den islamistiske revolution i 1979.

Hvorfor? Teokratisk undertrykkelse skaber modstand. Jesus tiltrækker muslimer, forklarede Samuel Nymann.

Regnbuer som Guds smil

Mange af deltagere blev meget rørte over et særligt tegn, som de følte, at Gud havde vist dem på dagen for marchen, nemlig de talrige regnbuer, der dukkede op på himlen, mens de var på vej mod Aabenraa. Gentagne regnbuer blev set af dem, der rejste i bil og med tog fra forskellige steder i Aabenraa, Sønderborg og København.

Selvom det havde været en meget regnfuld uge, var det solrigt lørdag lige før marchen begyndte og resten af dagen med blot få minutters regn undervejs – og denne regn blev opfattet som strømme af nåde over Aabenraa.

Deltagerne var overbeviste om, at regnbuerne og det gode vejr var svar på deres bønner og et tegn på, at Gud smilede over deres indsats for at stå sammen med deres forfulgte brødre.

Til sidst blev deltagerne udfordret til ikke at lade marchen være en enkeltstående begivenhed, men starten på helhjertet at bære de forfulgte kristne op i bøn. Vi kan også gøre mere for at vise, at vi står sammen med de forfulgte i bøn og på andre praktiske måder.

Ansvarlige arrangører var Anne Manning-Pedersen og Nikolai Kirkes sognepræst, Andreas Vilrik Bruun.

Bibelskoler uddanner lokale missionærer til tjeneste i Nepal

Gennem tre bibelskoler på Himalaya Bible Study Academy uddannes lokale kristne til mission og menighedsplantning i Nepal.

Siden 1950'erne har Nepal været åbent for kristen mission, og kirken er siden vokset eksplosivt. Mange vurderer, at der i dag er omkring 3 millioner kristne i en befolkning på cirka 30 millioner mennesker.

De fleste kirker i Nepal er karismatiske. De beder for syge, oplever mange helbredelser og når deres naboer og familiemedlemmer med evangeliet. Der plantes nye menigheder, og mange steder opleves der fremgang for Guds rige.

Evangeliet skal ud til Himalayas bjerglandsbyer

Nepaleserne er frimodige og modige, og de har stor succes med at dele evangeliet med andre. På trods af modstand fra den nepalesiske regering, som i nogen grad støttes af den hinduistiske regering i Indien, vokser kirkerne fortsat.

Mange evangelister arbejder målrettet på at nå ud med evangeliet til Nepals omkring 11.000 landsbyer i Himalayas bjerge.

Mange evangelister arbejder målrettet på at nå ud med evangeliet til Nepals omkring 11.000 landsbyer i Himalayas bjerge.

Lær folk at fiske

Nepal har gennem de seneste 20-30 år været ramt af mange katastrofer, herunder jordskælv, oversvømmelser og politisk uro, fortæller Jørgen Vium fra Missionsfonden.

- Den bedste måde, vi kan hjælpe Nepal på, er ikke kun ved at give mennesker fisk i form af nødhjælp, men også ved at lære dem at fiske. Uddannelse er en vigtig nøgle til at hjælpe Nepal. Den bedste uddannelse for unge mennesker er en uddannelse, der bygger på Bibelen. Her får de ikke kun kundskab og viden, men oplever også en livsforvandling gennem troen på Jesus.

"Jeg er kommet for, at de skal have liv og have i overflod." (Joh. 10,10)

Sådan en forvandling har mange mennesker oplevet i Nepal gennem de sidste 70 år. Disse personlige forvandlinger er med til at forme Nepals fremtid og vil få betydning for mange generationer fremover.

- Derfor har vi gennem de seneste 10 år støttet tre bibelskoler i Nepal. Vi inviterer dig til at være med og støtte dette arbejde. Som støtte vil du modtage en rapport hver 3.-6. måned med nyt fra arbejdet, slutter Jørgen Vium.

Bodil



På billedet ses et traditionelt lørdagsmarked i byen Namche Bazar. Byen ligger i 3.440 meters højde i Khumbu-distriktet, Himalaya.

LÆSERINDLÆG

Rejsen fra fangehullet: Historien om Rom Braslavskis overlevelse og mirakler

Før den skæbnesvangre morgen den 7. oktober 2023 levede Rom Braslavski, en ung israelsk-tysk statsborger fra Jerusalem, et liv som mange andre jævnaldrende. Han aftjente sin værnepligt som soldat i det israelske militærs logistikkorps, men befandt sig på Nova-musikfestivalen på en velfortjent orlov, hvor han arbejdede som sikkerhedsvagt.

Da terrorangrebet ramte festivalpladsen, tøvede den dengang 19-årige logistik-soldat og uddannede paramediciner ikke. Han kastede sig direkte ind i redningsarbejdet, ydede akut førstehjælp til sårede festivalgæster og ledte adskillige i sikkerhed, mens han med de bare næver og sten forsøgte at værge for sig. Roms modige indsats endte brat, da han blev taget til fange og ført til Gaza af terrorgruppen Palæstinensisk Islamisk Jihad (PIJ).

Rom Braslavski skulle ende med at tilbringe 737 dage i fangenskab – over to år i totalt mørke – hvilket gør ham til det gidsel, der har overlevet det længste fængselsophold af alle, som blev bortført den 7. oktober 2023. Først den 13. oktober 2025 fik han sin frihed tilbage.

Tiden i Gaza var præget af en ufattelig brutalitet. Rom har efter sin frigivelse berettet om et fangenskab fyldt med daglig, systematisk tortur. Han og hans ven Eitan blev slået, pisket og skåret i – ikke kun af fangevogterne, men også af folk fra gaden, der kom ind for at mishandle dem. Rom var i håndjern, fik frataget sin nattesøvn og blev sultet i en sådan grad, at han til sidst lignede et omvandrende skelet. Undervejs forsøgte fangevogterne at tvinge ham til at konvertere til islam med løfter om mere mad og et stop for de daglige tæsk. Men Rom nægtede blankt. Han erklærede overfor sine bødler, at han hellere ville dø som jøde end at give afkald på sin identitet for mere mad og færre slag.

Midt i dette levende helvede fandt Rom en urokkelig livline i sin tro på Gud (Hashem). Han fortæller i dag om, hvordan han mødte Guds mirakler direkte i fangehullet. Allerede efter 13 dage oplevede han og vennen, hvordan kuglerne fløj lige igennem deres hud uden at efterlade skader. Otte gange i løbet af de to år var Rom i direkte livsfare – blandt andet under glaseksplosioner og huse, der kollapsede over ham – og hver eneste gang oplevede han, at Gud fysisk var med ham og beskyttede ham. Troen transformerede hans syn på situationen. Han bad dagligt, selvom det udløste flere tæsk, og han fandt styrken til hver dag at takke Gud, alt imens han gentog ordene: "Jeg er klar til at dø for dig, Gud."

Selvom Rom overlevede og i dag er fri, er krigen ikke slut for ham. Han beskriver sin nuværende tilværelse som en overgang til en ny kamp – kampen for sin egen helbredelse og genoprettelse. Torturen har efterladt Rom med dybe fysiske ar samt mave- og øreproblemer, men de psykiske mén er de tungeste at bære.

Hans sjæl befinder sig på mange måder stadig i Gaza. Han vågner om natten i voldsomme skrig, hjemsøgt af flashbacks til de bjerge af lig af unge kvinder, han blev tvunget til at se på, og han kæmper en daglig kamp mod det indre mørke.

I dag, hvor Rom er vendt tilbage til samfundet, bliver han inviteret til møder med store verdensledere, herunder den amerikanske præsident Donald Trump. Når han bliver spurgt, hvordan han håndterer den enorme kontrast mellem fængslets dyb og magtens korridorer, trækker Rom en direkte parallel til Første Mosebog i Bibelen og fortællingen om Josef.

Ligesom Josef i sin tid blev forrådt, svigtet og smidt i en dyb, tom brønd af sine egne misundelige brødre, for derefter at blive solgt som slave og sat i et egyptisk fængsel, oplevede Rom sig efterladt på bunden af verden. Men historien om Josef slutter som bekendt ikke i fangehullet. Gud var med ham, og Josef blev i kraft af sin tro hævet op af brønden for til sidst at ende som den mægtigste leder i Egypten, lige under Farao. Rom ser sit eget liv spejlet i denne bibelske beretning. Han blev smidt i brønden i Gaza, men bliver nu hævet op af mørket.

Selvom Rom i dag står ansigt til ansigt med magtfulde embedsmænd, minder Rom konstant verden om ikke at glemme de uskyldige dræbte, og han fremhæver især Bibasbabyerne. Rom slår fast, at han aldrig vil forlade det land, hvor så meget jødisk blod er blevet udgydt, og han fortsætter sin personlige helbredelsesrejse med ordene: "Jeg vælger hver dag ikke at være i mørket. Længe leve Israel."

ALICE IVERSEN
KØBENHAVN

Kilde: Interview på YouTube udgivet af Living Lchaim den 8. oktober 2026.

Læserindlæg er udtryk for læserens egen holdning. Udfordringen forbeholder sig retten til at forkorte og udelade indlæg. Send dit indlæg til: redaktion@udfordringen.dk

Godt sagt:

"Jeg har aldrig bragt et offer. Vi bør ikke tale om ofre, når vi tænker på det store offer, som blev bragt af ham, der forlod sin Faders trone i det høje for at hengive sig for os."

(David Livingstone fra bogen "Pletskud - Citater samlet af Kirsten og Poul Hoffmann")

Gudsoplevelser:

Pernilla fik en tilskyndelse til at slå op på Den Blå Avis. Der havde Gud noget til hende

- Noget af det, der er med til at gøre Gud enormt stor for mig, er, at han har interesse for store ting og ting, som kan fylde rigtig meget i ens liv, og små ting, hvor man tænker, hvorfor Gud overhovedet skulle have interesse for det. Det har jeg oplevet rigtig mange gange, hvor Gud bare har åbenbaret ting for mig eller har givet ting til mig, som jeg har bedt om, eller bare har været med i store og små ting.



Pernilla Anderson Kongsaa oplevede, at Gud var med i hendes hverdag på en meget praktisk måde. Foto: Gudsoplevelser

En lille historie, som jeg synes er lidt sjov, fandt sted for en del år siden, hvor jeg skulle flytte sammen med nogle veninder. Vi skulle flytte ind i et hus, hvor vi stort set ikke havde noget som helst. Jeg sagde til min veninde: "Skal vi ikke bede Gud om, at han vil velsigne os med møbler og ting og sager i vores hjem?", for vi havde ikke råd til at gå ud og købe det. Det gjorde vi så; vi sagde til Gud: "Gud, vi har brug for dette og dette og dette. Vil du være med til at velsigne os med det?"

Jeg havde rigtig mange gange kigget efter en halvandenmandsseng. Jeg tænkte, at jeg ville gøre det, når jeg kom hjem. Så kommer tanken igen: "Hold ind til siden og se i Den Blå Avis nu." Jeg holder ind til siden og slår op i Den Blå Avis og kigger. Lige inden for et minut er der nogen, der har lagt en halvandenmandsseng op. De plejede at blive revet væk. Jeg havde været inde mange gange og kigget, og så var man skrevet op i kø. Denne var blevet lagt op et minut før – helt gratis. Jeg fik lavet en aftale om at hente sengen.

For mig var det ikke bare en tilfældig tanke, men jeg tror på, at det var Gud, der inspirerede den tanke, så Helligånden kunne siger, "her er en gave til dig." Det at lytte og handle på den tanke, man får, giver én lov til at opleve de ting, Gud har for én.

- Pernilla Anderson Kongsaa, Ringsted

"Gudsoplevelser" findes som videoer på Udfordringens hjemmeside og facebookside. De er optaget af filmfotograf Per Bracher.

KLUMME

Hvorfor er du her?

For et par uger siden besøgte min mand og jeg vores søn og svigerdatter i Skotland, og her fik vi lejlighed til at være med på 'Scottish Vineyard Gathering 2026'. En konference for de skotske Vineyard kirker, som emmer af begejstring for at være kirker i et lokalmiljø, hvor man bl.a. rækker ud med hjælp til socialt udsatte mennesker, har et stort fokus på at starte nye kirker og både tror på og praktiserer, at Gud møder os gennem forbøn og profetiske ord og stadig i dag sætter folk i frihed fra tyngende bånd. Det var meget inspirerende at lytte til og opleve Steve Nicholson, som for år tilbage har arbejdet sammen med John Wimber (grundlæggeren af Vineyard).

Nå, men tilbage til mig – jeg stod der ved min stol og havde tænkt, at det jo er dejligt at komme til denne konference uden rigtig at være involveret.

Så landede spørgsmålet, som ruskede lidt op i mig: "Hvorfor er du her?!" Jeg genkendte Helligåndens stemme og prøvede inden i mig selv at besvare det. Det var, som om han var ude efter, om jeg var tilskuer eller deltager. Implicit lå udfordringen: "Har du tænkt dig at lytte og respondere, når jeg taler til dig?"

Selvfølgelig er der en længere historie at fortælle, men jeg stopper her. Jeg synes, at dette spørgsmål er værd at blive ved med at reflektere over.

"Hvorfor er du her?" – det taler ind i mit liv og min hverdag.

Hvad bidrager jeg med? Hvad har jeg lyst og evner til at gøre, som er et tilskud til andre menneskers liv?

Hvornår er det, jeg møder Helligåndens tilskyndelse til noget? Tør jeg være en deltager og ikke kun en tilskuer til livet? Små ting måske, ikke ligefrem noget på verdensplan, men der, hvor jeg er, for mennesker, lokalmiljøet, kirken osv.

Hvorfor er du her?



Af familiekonsulent
Helle Aagaard Nielsen,
Esrum



På Udfordringen vil vi:

Opmuntre og styrke troende i troen og kalde nye til tro

Gøre en værdimæssig og åndelig forskel i Danmark

Styrke kirken og kirkens fællesskab

Som abonnent på Udfordringen er du med til at støtte os i at nå vores mål - Tak til dig!

Er du endnu ikke abonnent, så scan koden og se vores gode tilbud!

Gå ud - sammen



Michael Bobjergs vandring fra frygt til overbevisning.



199,-

En rejse ud af frygt og ind i det kald, Gud har for os

Længes du efter, at flere mennesker omkring dig bliver helbredt og begynder at leve et liv med Jesus? Den længsel kan føre dig langt.

Michael Bobjerg fortæller i 'Sendt ud sammen' om sin vandring fra en længsel blandet med frygt og tilbageholdenhed til en overbevisning om, at han og alle andre kristne er vigtige og brugbare i Guds plan for at bringe høsten i hus. 205 sider.

HOSIANNA.dk